

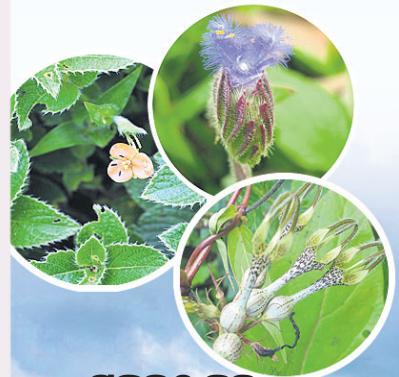
ଛେଇ ଦିନ ଦିନ

୩
ପ୍ରକ୍ଷଦ୍ଧ ପ୍ରସଙ୍ଗ

ଅଟୋ ରାଣୀ

ପରିବାରର ଆର୍ଥିକ ପରିଷ୍କାର ସୁଧାରିବା
ପାଇଁ କେବଳ ପୂରୁଷମାନେ ମୁହଁନ୍ତି ,
ମହିଳା ମାନେ ବି ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ିଆନ୍ତା ଏମିତିକି
ଦିନରାତିକୁ ଖାତିର ନକରି ଅଟୋ ଚଳାଇ
ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ କରିଥାନ୍ତା ସେମିତି
କେତେଜଣ ମହିଳାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ...

ସହରଦୀ ଦୂର

୧୩

୮/୯
ସିନେପା

ପାଇୟ

ଏ ସପ୍ତାହର ଲାଖିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶ୍ୱାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ଶିଖେନ୍ଦ୍ର ୧-୭

ଜନ୍ମ ମାସରୁ ଜାଣିଛୁ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ

- * ଜାନୁଯାରୀ: ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଜମ୍ବୁଜାତ ନେତା ଥା'ଣ୍ଡି। ଏମାନେ ସାଧାଇନ ଚିତ୍ତାଧାରା ଦିଅ ପୁରୁଷନଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତିଶାପନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି।
  - * ଫେବ୍ରୂରୀରା: ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଦିଅ ଚତୁର ହୋଇଥାଏନ୍ତି। ଏମାନେ ନିଜ ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୁଲରେ ପହଞ୍ଚିରା ପାଇଁ ବନ୍ଦପରିଚିକର ଥାଏନ୍ତି।
  - * ମାର୍ଚ୍ଚ: ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆକର୍ଷକ ବ୍ୟକ୍ତିଶାପନ ହୋଇଥାଏନ୍ତି। ଏମାନେ ଏକାଧାରରେ ସେହା, ସକୋଟ, ସହାୟ୍ୱନ୍ତୁଶିଳୀଙ୍କ ଦିଅ ଲାଜକୁଳା ସ୍ଵଭାବର ଥାଏନ୍ତି।
  - * ଏପ୍ରିଲ: ଏହି ମାସରେ ଜନ୍ମିତ ବ୍ୟକ୍ତି ଉଚ୍ଚଭିଳାଷା, କର୍ମୀ, ବନ୍ଧୁତପୁଣ୍ୟ ଦିଅ ପୁଷ୍ପାହସୀ ହୋଇଥାଏନ୍ତି।
  - * ମେ: ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସାଧାରଣତଃ କଳାପ୍ରେମୀ

ସମ୍ପନ୍ନ, କର୍ମିଠ, ଭ୍ରମଣପ୍ରେସ୍, ତଥା
ଜିଦ୍ଧାରେ ସ୍ଵଭାବର ହୋଇଥାଏଟି ।
＊ ଜ୍ଞାନ: ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଦୟାକୁ,
ପରୋପକାରୀ, ସମେଦନଶୀଳ ତଥା
ନମ୍ର ସ୍ଵଭାବର ହୋଇଥାଏଟି ।
ଜ୍ଞାନର: ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସାଙ୍ଗେ,
ବନ୍ଦମର୍ମ ଦୟା ମୋମା ହୋଇଥାଏଟି ।

କୁଣ୍ଡଳତା, ଜମିଜମା
କ୍ରୟେବିକ୍ରୟ,
ଯାନ୍ତିକ ଜିନିଷ
କାନ୍ତିରେ, ଗାଉରେ
ଚୁଣ୍ଡିବୁଝୁତି,
ସାମାଦିକତାରୁ
ଗୌରବ ।

- * ଅଗଣ୍ଠ: ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ
ପରିମାର୍ଜିତ, ସାହସୀ ତଥା ସ୍ଵାଧୀନ
ଚିନ୍ତା ସମ୍ପନ୍ନ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି।

* ସେପ୍ତେମ୍ବର: ଏମାନେ ବୁଦ୍ଧିମାନ,
ସତର୍କ, ସଙ୍ଗଠିତ, ବିଶ୍ୱାସ ତଥା
ଭାବନାଶ୍ଚିମାନ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି।

* ଅଞ୍ଚ୍ଲୋବର: ଏମାନେ ବନ୍ଧୁବସ୍ତଳ,
ସଙ୍ଗୋଚ ତଥା ବଦରାଗୀ, ତ୍ରୁମଣ୍ଡପ୍ରିୟ
ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି।

* ନଭେମ୍ବର: ଏମାନେ ସମେଦନ
ଶୀଳ, ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ, ସାହସୀ ତଥା
ତାକ୍ଷେତ୍ର ସକାରାମକୁ ଚିନ୍ତାଧାରାସମ୍ପନ୍ନ
ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥାଏନ୍ତି।

* ଡିସେମ୍ବର: ଏମାନେ ବିଶ୍ୱାସ,
ହୃଦୟବାନ ତଥା କର୍ମଠ ସ୍ଵଭାବର
ହୋଇଥାଏନ୍ତି।

ଧରିତ୍ରୀ ଛୁଟିଦିନ

Printed and published by Tathagata Satpathy on behalf of
Navajat Printers & Media Pvt. Ltd. and printed at Navajat Printers, B-15,
Rasulgarh Industrial Estate, Bhubaneswar-10, Ph.:2549302, Fax : 2549795

ସମ୍ବାଦକ: ତଥାଗତ ସତ୍ୱପଥୀ

ସର୍ବାଧ୍ୟକ ସ୍ତ୍ରୀରା ଖଚିତ ମୁଦ୍ଦି

ଭବିତା ମଧ୍ୟରେ ସୀରା ଏକ ବସୁମୂଳ୍ୟ ପଥର ।
ହାରାଖିତି ଗହଣାର ବଜାର ଗହିଦା ମଧ୍ୟ ଦେଶ ଅଧିକ ।
ଡେବେ ପୃଥ୍ବୀର ସବୁଠା ଅଧିକ ହୀରାଖିତି ମୁଦି ଭାବେ
ଏକ ମୁଦି ସ୍ଥାନ ପାଇଛି ଗିନିକି ଡ୍ରାର୍ଲ ରେକର୍ଡରେ । ମୁଯାଳର
ଏକ ଗହଣା ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଏତିଲି ଏକ ମୁଦି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି
ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ରେକର୍ଡ । ଏହି ୧୮ କ୍ୟାରେଟର ହାଲଟ ଏବଂ
ରୋକ୍ ଗୋଲୁରେ ନିର୍ମିତ ମୁଦି ଉପରେ ୭,୭୭୭ଟି ହୀରା
ଖଞ୍ଚାଯାଇଛି, ଯାହାର ଆନ୍ତରାନିକ ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରାୟ ୪.୯ ମିଲିଯନ
ଡଳାର ରହିଛି । ଦିଲ୍ଲାର ଲୋଟସ ଟେକ୍ନୋଲୋଜିଆ ଆକ୍ରିତିରେ ନିର୍ମିତ
ଏହି ମୁଦିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଲାଗି ୧୨ ଜଣ କାରିଗରଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ
୧୮ମାସ ସମୟ ଲାଗିଥିଲା । ଡେବେ ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ
ଭାରତୀୟ କାରିଗରିର ଉତ୍ସର୍ଗ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ପୂର୍ବକ
ଏତିଲି ଏକ ରେକର୍ଡ କରିବାଲାଗି ତେଣ୍ଟା କରାଯାଇଥିବା କଥା
କହିଛନ୍ତି ଏହାର ପ୍ରୋକ୍ରେକ୍ସନ ନବୀନ ପ୍ରିସି ଭଣ୍ଡାରୀ ।

❖ এখর ছুটিনৰ প্ৰলুব প্ৰসংজ ‘পাৰি কিছি কাহাণা’ লেখাটি বহুত সুন্দৰ হোৱাই। ঘাৰা লেখাৰে বেশী যমস্যা, যমাধানৰ মৃত্তি কিছি বি নাহিৰঁ। হেলে আজিৰ যমাকৰে এমিটি বহুত ভল পাঠক অছান্তি, যেজৰামানে পঠন পৰে গবেষণা কৰতি। তেন্তু আপশঞ্জৰ এছি লেখাটিকু পতি যেহি যমাস্যাগুଡ়িকু কিপৰি যমাধান কৰাযিব যে মেলজ চিন্তা কৰিবাকু প্ৰেৰণা মি঳খুবাবু ছুটিনৰ যমস্যা দাবিৰ বহুত ধন্যবাদ। যেহিৰে ‘বিশ্বৰে পালিত হৈছথুবা কিছি অজৱ দিবস’ এবং ‘গোবো কৰিব গাৰ্ডেন্স’ আদি পাঠগুড়িক বি খুৰ শীক্ষণায় থুলা।

-ସନ୍ତୋଷ ଦଳବେହେରା

❖ ପାଣି, ଯାହା ବିନା ଜୀବନ ଅସମ୍ଭବ। ଯାହାକୁ ନେଇ ରହିଛି ଅନେକ କଥା, ଅନେକ କାହାଣୀ। ତେଣୁ ଏହି ପାଣିକୁ ନେଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଛୁଟିଦିନରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିବା ପ୍ରଳାପ ପ୍ରସଙ୍ଗ ‘ପାଣି କିଛି କାହାଣା’ଟି ଖୁବ ସୁଧର ଭାବେ ଉପଲ୍ଲାପନ ହୋଇଥିଲା। ‘ବ୍ରେତ୍ରି ଡିଶନ ଫ୍ୟାଶନ’ ପାଠୀରୁ ବି ଅନେକ କିଛି ଅଜଣା କଥା ଜାଣିଛେଲା। ସେହିପରି ବ୍ୟକ୍ତିର ପୃଷ୍ଠାରୁ ବିଶିଷ୍ଟ ଅଭିନେତ୍ରୀ ‘ସାଧନା’ଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ବି ବହୁ ମୁଦ୍ରା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା।

-ଶଶୀରେଖା ସାମଳ, କୋରଡ଼ା, ନୟାଗଡ଼ା

❖ ସୁକନ ପୃଷ୍ଠାରେ ଛୁନିଟ 'ତୁ' ନାମକ ଗପଟ ବେଶ ମନଙ୍କୁଆହି ହୋଇପାରିଥିଲା । ସେହିପରି ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାରେ ଛୁନିଟ 'ଆଜ୍ୟଙ୍କ ପ୍ରଶଂସାରେ ଶାହ୍ରବୁଝା', 'ତୁଙ୍କ ହେଲେଣି ଯାମି' ଏବଂ 'ଜାହ୍ନୁଳଙ୍କ ବୁଲାବୁଲି ମିଶନ୍' ଆଦି ପାଠଗୁଡ଼ିକ ବି ବେଶ ମଜାଦାର ଥିଲା । ଅନ୍ୟପକ୍ଷ ସାଥୀର ଏଥରର ହେଠି 'ଅଳପ ରାଗକୁ ଅଳପ ହସ ସହଜେ ଫିଚେନା ପ୍ରେମର ପାଶ' ଟି ବେଶ ମନଙ୍କୁଆହି ହୋଇପାରିଥିଲା ।

—କୋଣାର୍କ ପ୍ରଧାନ, ଚତିଆଁତ୍ରୀ ବହୁବୀ, ଝୁକୁଟିନ୍ଦ୍ରବନ୍ଧୁ
ଓ କୁର୍ମୀ ଲେଖକ ଶଙ୍କରାଳେ ପଥିତ ଲୋକାଂଶୁ ପାଞ୍ଜିତ୍ତି

ଏହାଙ୍କ କଥା ରାଧା ଶିଳ୍ପିଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଗୋଜାଗାର ସମ୍ପଦଟ
ଲେଖାଟି ବେଶ ହୃଦୟର୍ଷଣୀ ହୋଇପାରିଥିଲା । ସେହିପରି
‘ସାଇତା ଖେଳନା’ ନାମକ ପାଠିରୁ ଅନେକ ଦାମା ଖେଳନାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଜାଣିଛେଲା । ମତ୍ତେଲ୍ ଦିଗରରେ ‘ସାମା’ ବେଶ
ସୁଦରା ଲାଗୁଥିଲେ । ତା’ସହିତ ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ ‘ଏତିହାସିକ
ସହର ଥରଣମବାଡ଼ି’ ସମ୍ପର୍କରେ ବି ବହୁତ ଅଜଣା କଥା ଜାଣି
ଖୁସି ଲାଗିଲା ।

‘ଲୋ ଲିଲା’ / ଲୋକମନ୍ଦିର

❖ ବୁଦ୍ଧା ପୃଷ୍ଠାରେ ଶ୍ଲୋଗନଟ ହାରା ଗାତାର ଓ ବ୍ୟାଳିପଦ୍ଧତି
ପୃଷ୍ଠାରେ ଶ୍ଲୋଗନଟ ‘ଚଢ଼େଇଙ୍ ସଙ୍ଗାତ ପ୍ରତିଯୋଗିତା’, ‘ଶ୍ରାପରେ
ବରଫର ଅଣ୍ପ’ ଏବଂ ‘ଖେଳେଇ ସିରର ତିଆରି ଗୋଲାପ
କମ୍ବୁଳ’ ଆଦି ପାଠ୍ୟକ୍ରିତି ବେଶ ଆଶ୍ରମ୍ୟକର ଥିଲା । ପେହିପିତା
ଯେଉଁଆଲି ମିଟିଆରେ କିଭଳି ସମସ୍ତେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ତାହା
ବି ଏଥରର ଛୁଟିନାରୁ ପଡ଼ି ଜାଣିହେଲା ।

-ବେବିନା ରାଉତରାୟ, ଝୁମୁରା, କେହୁଣ୍ଡର

ବିଶେଷ ୮୦

ଆହ୍ରିତ୍ୟ ଆକାଶେ ପୁନେଲୁଙ୍ଗ ଚାନ୍ଦ
 ଧରିପ୍ରା ଛୁଟିଦିନ,
 ଲୟଧରୁର ସାତରଙ୍ଗ ନେଇ
 ଆସେ ରବିକାର ଦିନ ।
 ସାଥୀର ଉତ୍ତର ବ୍ୟାକପେଜ ଖବର
 ମୋହେ ସଭିଜର ମନ,
 ସ୍ଵର୍ଗର କବିତା ମଞ୍ଚମାୟା କଥା
 ପ୍ରତିଟି ଲେଖା ନୂତନ ।
 କରେ ନିବେଦନ ହେ ପାଠକଶା
 ପଡ଼ୁଥୁ ସେ ଛୁଟିଦିନ,
 ପଡ଼ିଲେ ଜାଣିବେ ଜାଣିଲେ ଜିଣିବେ
 ନିଶ୍ଚା ରହିବ ଆମ ।

- ଉ. ଶରତ କୁମାର ଚଉଁରୀ,
ମଙ୍ଗଳପର, ପିପିଲି, ପରୀ

ଅଟେଟୋ ରାଣୀ

ରାଜ କିଶୋରୀ

**ପରିବାରର ଆର୍ଥି
ପରିଷ୍ଟି ସୁଧାରିବା ପାଇଁ
କେବଳ ପୁରୁଷମାନେ
ନୁହଁନ୍ତି, ମହିଳା ମାନେ ବି
ଅଣ୍ଟା ଭିଡ଼ିଆନ୍ତି ଏମିତିକି
ଦିନରାତିକୁ ଖାତିର
ନକରି ଅଟୋ ଚଳାଇ
ପରିବାର ପ୍ରତିପୋଷଣ
କରିଥାନ୍ତି ସେମିତି
କେତେଜଣ ମହିଳାଙ୍କ
ସମ୍ପର୍କରେ...**

ଆଜିକିରି ଯୁଗରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ କିଛି ଅସମ୍ଭବ ନୁହଁନ୍ତି । ମାତ୍ର ସମାଜରେ ଏମିତି ଅନେକ ମହିଳା ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ପରିବାରର ଆର୍ଥିକ ଅଭାବ ଯୋଗୁ ଘର ଚଲେଇବାରେ ନାନାପ୍ରକାର ଅସୁବିଧାର ସମ୍ବୂଧନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏଥିଯୋଗୁ ପରିବାରରେ କେବଳ ପୁରୁଷ ନୁହଁନ୍ତି ଆର୍ଥିକ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ମହିଳାମାନେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରିଥାନ୍ତି । ଏଥ୍ୟାଇଁ ଅନେକ କଷ୍ଟ ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଢୁଥୁଲେ ମଧ୍ୟ ବେଳେବେଳେ ପରିଷ୍ଟି ଏମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାବଳମ୍ବନ ହେବାରେ କିଛି ନିଆରା ବାଟ ଦେଖାଇଥାଏ । ସେ ବୋହୁ ହେଉ କି ଝିଆ । ନିଜ ପରିବାର ଶୁଭ୍ରାଣ ପାଇଁ ଅଗୋରିଙ୍କା ଚଲେଇବାରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ସେମିତି କେତେଜଣ ଅଗୋରିଙ୍କା ଚାଲିକାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ...

ରାଜ କିଶୋରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା- ଘରେ ଯେତିକି ରୋଜଗାର ହେଉଥିଲା ସେତିକିରେ ପରିବାର ଚଳିବା କଷ୍ଟ ହୋଇପଢୁଥୁଲା । ସବୁବେଳେ ଚିତ୍ତର ରହୁଥିଲା । ଗୋଟେ ଯୋଜନା କୁଟିଲା । ତା' ପରେ ସେଥିରେ ରୋଜଗାର କରି ପରିବାର ଚଲେଇପାରୁଛି । ସେ ହେଲେ ରାଜ କିଶୋରୀ ଚେଟେ । ବୟବ ୩୭ । ଘର ଦେବଗତ ଜିଲ୍ଲା ତିଳେଇବଶି ବୁକର ଗରେଇବଣୀ ଗ୍ରାମରେ । ସେ କୁହଁନ୍ତି, ମୋର ଶିକ୍ଷା ଦଶମ । ସ୍ଵାମୀ ଜଣେ ବସ ଦ୍ରାଇଭର, ମାତ୍ର ଶାଶ୍ଵତରେ ଚଳିବି ସେଥିପାଇଁ ଚିତ୍ତା କଲି । ଏଥ୍ୟାଇଁ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ସହଯୋଗ ରହିଲା । ଅଗୋରିଙ୍କା ଚାଲନା ଶିଖିଲି । ଏବେ ଦୀର୍ଘ ୭ମାସ ହେଲା ମୁଁ ଅଗୋରିଙ୍କା ଚଳାଉଛି । ପ୍ରତିଦିନ ଭୋରରୁ ଉଠି ନିଜର ପିଲାହୁଆ ଓ ସ୍ଵାମୀଙ୍କର ନିତ୍ୟକର୍ମ ସାରି ଅଗୋ ରିକ୍ଵାଧରି ଦେବଗତ ସହର ବସନ୍ତାଷ୍ଟ ପହଞ୍ଚିଥାଏ । ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଡାକ୍ତରଜାନା, ଥାନା ଏପରି କି ଯିଏ ଯେଉଁଠି କି ଯିବ ତାଙ୍କୁ ଅଗୋରିଙ୍କାରେ ନେଇଥାଏ । ମତେ କେହିକେବେ ହଳରାଣ କରିନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ୩୦୦ରୁ ୪୦୦ ଚଙ୍କା ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ । ଏଥରେ ଘରର କିଛି ଆବଶ୍ୟକତା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯାଉଛି । ମୋର ପରିବାର କହିଲେ ମୋର ସ୍ଵାମୀ, ଦୁଇଟି ପୁଅ, ଗୋଟିଏ ଝିଆ । ବଡ଼ ପୁଅ ଗୁଣ୍ଡରେ ଗ୍ରେଣ୍ଟରେ, ସାନପୁଅ ୪ର୍ଥ ଓ ଝିଆ

୨ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଡ଼ନ୍ତି । ଏତିକିରେ ମୁଁ ଖୁସି । ମୋର ସ୍ବପ୍ନ ଅଛି ପିଲାହୁଆଙ୍କୁ ଭଜ ଶିକ୍ଷିତ କରିବା ପାଇଁ ଜଣେ ମହିଳା ଅଟେଟୋର ଭାବେ ନିଜ ପରିବାରର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ରୋଜଗାର କରିପାରୁଥିବାରୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ ଏକ ନିଆରା ପରିଚୟ ମିଳିଛି ।

ଖାନସୀ ରାଣୀଙ୍କ କଥା- ଆମ ଘର ମଧ୍ୟରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର ବାରିପଦା ସହର ନିକଟରେ ମହୁଲିଆ ଗ୍ରାମରେ । ବାପା ଅଜନ୍ମ କୁମାର ପଣ୍ଡା । ମା' ହରପିଯା ଓ ଚାନ୍ଦିଭାଇ ଉତ୍ତରୀଙ୍କୁ ନେଇ ଆମ ସଂସାର । ମୁଁ ଖାନସୀ ରାଣୀ ହେଉଛି ଘରର ସର୍ବକିନିଷ୍ଠ । ମୋ ବାପା ଜଣେ ଘରେଇ ବସ ଦ୍ରାଇଭର । ଗାଁରେ ବି ବେଳେବେଳେ ସେ ଅନ୍ୟର ଅଗୋରିଙ୍କା କଳାଇଥାନ୍ତି । ଆଉ ସେଥିରେ ମାସକୁ ଯାହା କିଛି ରୋଜଗାର ହୁଁଥ ଆମ ପରିବାର ଚଲେ । ଏମିତି କଥାକୁ ବଖାଣିଥିଲେ ଖାନସୀ ରାଣୀ ପଣ୍ଡା । ସେ କୁହଁନ୍ତି, ଘରର ଆର୍ଥିକାବସ୍ଥା ସ୍ଵର୍ଗରେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ହୋଇପଡୁଥିଲା । ପୁଣି ଆମେ ଭାଇ ଉତ୍ତରଣ ସମପ୍ରେ ଭଲ ପଢୁଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥାବା ଯୋଗୁ ପଢାରେ ବି ଅସୁବିଧା ଉପୁରୁଥିଲା । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମାଟ୍ରିକ୍ରିରେ ପ୍ରଥମମ୍ବାନ ହାସଲ କରିଥିଲେ ହେଁ ଅଧିକ ପଢିବା ପାଇଁ ଚକାର ଅଭାବ ଥିଲା । କେମିତି ଭଲ ପଢିବି ବଡ଼ ଚାକରି କରିବି ସେଥିପାଇଁ ଭାବୁଥିଲା । ତେବେ ସ୍ବପ୍ନ ସବୁ ଅଧାରୁ ବାଟବଣା ହୋଇଯାଉଥିଲା । କାରଣ ବାପଙ୍କ ସବୁ ରୋଜଗାର ଯଥେଷ୍ଟ ହେଉ ନ ଥିଲା । ଅଭାବ ଅସୁବିଧା ଲାଗି ରହୁଥିଲା । ସେତେବେଳେ ବଡ଼ ଉତ୍ତରଣ ଷ୍ଟେନୋଗ୍ରାଫି ସହିତ ବି.୧. ପଢୁଥାଏ । ମଞ୍ଜା ଉତ୍ତରଣ ବି.କମ୍ ଓ ସାନ ଉତ୍ତରଣ ଖାଣାରୁ ପାଇଁ ପରିଷ୍ଟିତିରେ ଘରର ଆର୍ଥିକ ପରିଷ୍ଟିତିରେ କିପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବ ସେଥିପାଇଁ

ଖାନସୀ ରାଣୀ

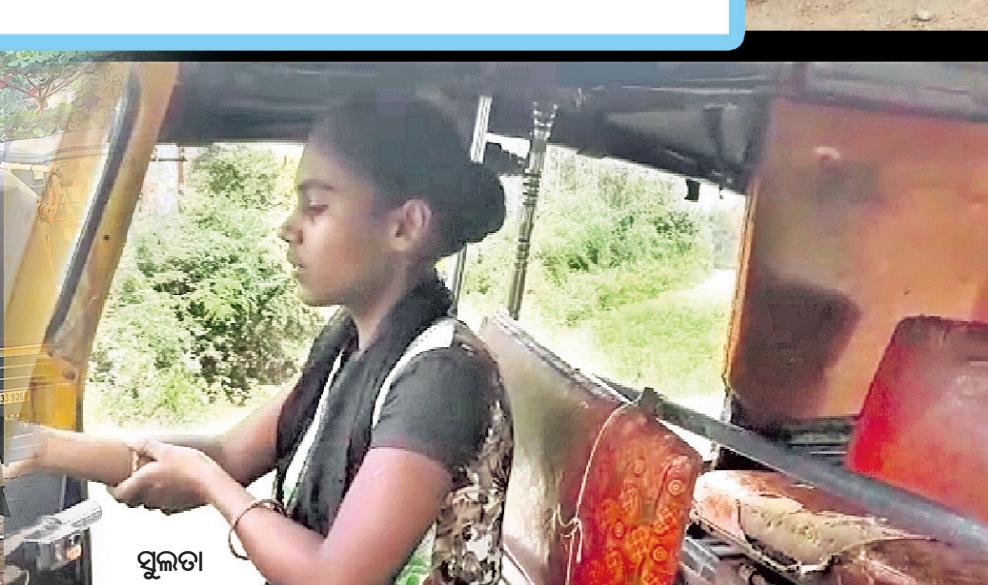
ଚିନ୍ତାକଳି । ଅଧିକ ପଡ଼ିବାକୁ ହେଲେ କିଛି ରୋଜଗାର କରିବାକୁ ହେବ ବୋଲି ଯୋଜନାକଲି । ବେଳେବେଳେ ବାପାଙ୍କ ସହିତ ଗାଁରୁ ଅଟେରିବୁରେ ବାରିପଦାକୁ ଯାଉଥିଲି । ଦୃଢ଼ମନରେ ଥରେ ବାପାଙ୍କ କହିଲି ଅଟେ ତ୍ରାଙ୍ଗିଣ୍ଠିଂ ଶିଖବି । ଏଥରେ ବାପା ରାଜି ହେଲେ । ତା' ପରେ ମନରେଥୁବା ଆଗ୍ରହକୁ କାମରେ ଲଗାଇଥିଲି । କିନ୍ତୁ ନିରାକାର ଅଟେ ଚଳାଇବା ଶିଖନାଲି । ତା' ପରେ ଭାବିଲି ଯଦି ଏମିତିରେ କିଛି ରୋଜଗାର କରି ପରିବାରରେ ସହଯୋଗ କରିପାରନ୍ତି କେମିତି ହୁଆନ୍ତା । ଏକଥା ଭାବି ଦିନେ ମା'ଙ୍କୁ ଅଟେରେ ବସାଇ ବାରିପଦା ବାଘଡ଼ା ରୋଡ଼ରେ ଯାଉଥିଲି । ସେତିକି ବେଳେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ପରିବାର ସହ ବସଷ୍ଟାଣ୍ଟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ସେବିନ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଆଉ କେତେଣା ସଦସ୍ୟକୁ ମୁଁ ଅଟେରେ ବସାଇ ବସଷ୍ଟାଣ୍ଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଇଥିଲି । ଏଥୁପାଇଁ ସେ ମୋତେ ଅଟେରେ ବସାଇ ବାବଦକୁ ୪୦ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ । ତା' ପରେ ରୋଜଗାର ପ୍ରତି ମୋ ମନରେ ଅଧିକ ନିଶା ବିନ୍ଦିଯାଇଥିଲା । ମା'ଙ୍କୁ ଘରେ ଛାଡ଼ି ଦେଇ ପୁଣିଥିରେ ଅଟେ ଧରି ପହଞ୍ଚେ ଥିଲି ଛାଗାରେ । ପୁଣି ଏକ ଭଡ଼ା ମିଳିଯାଇଥିଲା । ସେବିନ ଅଟେରଳାଇ ୨୫୦ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର ହୋଇଥିଲା । ସେବୋରୁ ଅଟେ ଚଳାଇ ରୋଜଗାର କରୁଛି । ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଅଟେ ଚଳାଇଲା ବେଳେ କେତେକ ସାଙ୍ଗ ମୋ ସହିତ ବି କଥା ହେଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏମିତି କଥା ପ୍ରତି ମୁକୁତ ନ ଦେଇ ମୁଁ ଅଟେରଳାଇବା କରି ରଖିଲି । ତେବେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଲୋକେ ମୋତେ ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ଆଉ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ମୋ କଥା ବାହାରିଲା । ମୋ ମନୋବିଳ ଦୃଢ଼ ହୋଇପାରିଲା । ଏମିତିରେ ବଡ଼ଭଡ଼ାଣା ବାହାରର ସରିଯାଇଛି । ମନ୍ତ୍ରିଆ ଭଉଣୀ ଏକ ଏନ୍ଦିଓରେ କାମ କରୁଛି । ସାନ୍ତ୍ରଭଉଣୀ ପଢ଼ୁଛି । ମୁଁ ଲଦିବା ଗାନ୍ଧୀ ମୁକ୍ତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଜକୋନମି ଅନ୍ତର୍ଭେଦ ରଖିଥିଲା । ଅଟେରିବୁ ଚଳାଇ ପରିବାରର ରୋଜଗାରରେ ସହଯୋଗ କରିପାରୁଛି ।

କବିତାଙ୍କ କାହାଣୀ 1- ଶାଶ୍ଵତୀରେ ବୋହୁ ହୋଇ ରହିଥିବାବେଳେ ବାହାରକୁ ବାହାରିବାରେ ଥିଲା ବହୁ କଟକଣା । ମାତ୍ର ପରିଷ୍ଠିତି ତାଙ୍କର ପାରିବା ପଣିଆରେ ବେଳା ନିଆବା ପରିଚେ । ଏବେ ସେ ଜଣେ ଅଟେ ଚାଲିକା । ସେ ହେଲେ କେନ୍ଦ୍ରର ଜିଲ୍ଲା ଝୁମୁରା କ୍ଲକ୍ ନହବେଡ଼ା ଗ୍ରାମର କବିତା ପ୍ରଧାନ । ଆଜକୁ ପ୍ରାୟ ୧୧ ବର୍ଷ ତଳେ ଏହି ଗାଁରୁ ସେ ବୋହୁ ହୋଇଥାଏ ଶର୍କରାଣ୍ଟା ପ୍ରଧାନଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସାମାଙ୍କ ଆଧୁନିକ ଅବସ୍ଥା ଭଲ ନ ଥିଲା । ଏମିତି ଅଭାବ ଅସୁରିଧାରେ କିନ୍ତୁ ବର୍ଷର ଚାଲିଲା ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ । ଏବେ ମଧ୍ୟରେ କବିତାଙ୍କ ଦୁଇ ଝିଅ । ଏବେ ବଢ଼ି ଝିଅର ବୟବୀ ୯ ବର୍ଷ । ସାନଟିଅନ୍ତକୁ ଓ ବର୍ଷ । କିନ୍ତୁ ସାମାଙ୍କ ରୋଜଗାରରେ ଘର ଚାଲିବା ସହ ପିଲାଙ୍କୁ ପାଠ ପତାଇବାରେ ଦିନକୁଦିନ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟକର ହେବାରୁ କବିତା ନିଜେ କିଛି ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ତିନ୍ତା କରିଥିଲେ । କ'ଣ କରିବେ ନ କରିବେ ସେମେନେ ତିନ୍ତା କରୁ କରୁ ଅଟେ ଚଳାଇ ପରିବାର ପୋଷିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିଲେ । ତେବେ ଗାଁର ବୋହୁଟିଏ ଘର ଏବୁଣ୍ଟି ଡେଇଁ ଅଟେ ଚଳାଇବା କଥା ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵିତ କରିଥିଲା । ସେ କୁହାନ୍ତି, ଏ ଦିଗରେ ସାମା ସହଯୋଗ ଓ ସାହସ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରତିଦିନ ନିଜ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ହାତକୁ ବିଭିନ୍ନ ରାଶନ ସାମାଗ୍ରୀ ଅଟେରେ ନେଇ ବିକ୍ରି କରୁଛି । ପ୍ରାୟ ବର୍ଷ ହେଲା ଏକ ତାଳା ଅଟେ ଚଳାଇବା ପରେ ଆଧୁନିକ ପ୍ରତିକାରିତା ସୁଧାର ଆସିଛି । ସୁହାନ୍ତିଙ୍କୁ ସରବର୍ତ୍ତା ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟାମନ୍ଦିରରେ ପତାଇବା ସହ ପ୍ରତି ମାସରେ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛି । ଦୃଷ୍ଟକୁଣ୍ଠର କଷ୍ଟରେ ଚଳାଇବା ଶିଶୁଙ୍କର କଷ୍ଟରେ ଦେଖିଲା । ସେଇଥାରୁ ଅଟେ ଚଳାଇବା ଶିଶୁଙ୍କର କଷ୍ଟରେ ଦେଖିଲା । ମାତ୍ର ମୋତେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଖାତିର ନ ଥିଲା । ଏବେ ଆମ ପରିବାରର ଆଧୁନିକ ପରିଷ୍ଠିତି କିମ୍ବା ମାତ୍ରାରେ ସୁଧୁପାରିଛି । ବଳକା ସମୟ ନିଜର ରୋଜଗାର ପ୍ରତି ସମୟ ଦେଉଛୁ । ଅଟେ ଚଳାଇ ପରିବାର ପ୍ରତିକାରିତା ସେମାନୀ ଓ ଶିଶୁଙ୍କ ସହଯୋଗ ରଖିଛି । ଏଥରେ ଆମେ ଖୁବୀ ଅଛୁଟା

ସୁଲତାଙ୍କ ପ୍ରୟାସ- ପରିବାରର ଆଧୁନିକ ଅନନ୍ତର ପରିଷ୍ଠିତି ସୁଧାରିବାର ଚିନ୍ତା ଯାଇଥିଲା ତାଙ୍କୁ । ଏବେ ସେ ଅଟେରଳାଇ ପରିବାର ପ୍ରତିକାରିତାରେ ସହାୟକ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏମିତି ଜଣେ ଛାଡ଼ା ହେଲେ କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାର ବୋରୁମ୍ବା କ୍ଲକ୍ କାମତା ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଖରୁରାଗୁଡ଼ା ଅଞ୍ଚଳର ଝିଆ ସୁଲତା ଗୋଲରୀ । ପିତା ସାମାଞ୍ଚଳ ଗୋଲରୀ, ମା, ଦୁଇ ଭଉଣୀ ଓ ଗୋଟିଏ ଭାଇଙ୍କୁ ନେଇ ତାଙ୍କ ପରିବାର । କିନ୍ତୁ ସୁଲତା ହେଲେ ଘରର ବଡ଼ିଅଛେ । ମାଟ୍ରିକ୍ ପରାକ୍ଷାରେ ସେ ବ୍ୟତୀୟ ଗ୍ଲାନ ଅଧୁକାର କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅର୍ଥାବ୍ୟ ଯୋଗୁ ସେ ଆର ଅଧୁକ ପାଠ ପଢ଼ିପାରି ନ ଥିଲେ । ପରିବାରର ଏପରି ଅଭାବ ପରିଷ୍ଠିତରେ ତାଙ୍କର ମା' ସାନଟଭଉଣ୍ଟକୁ ନେଇ କେହିଁ ଆଡ଼େ ପଳାଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପିତା ସାମାଞ୍ଚଳ ଜଣେ ଅଟେ ଚଳକ ହୋଇଥିଲେ ବି ସେ ଆର ଆଗଭଳି ଅଟେ ଚଳାଇବାରେ ଆଗଭଳ ହୋଇପାରୁ ନାହାନ୍ତି କାରଣ ତାଙ୍କ ଦେଇ ଅସୁନ୍ଦର ଯୋଗୁ ଦ୍ରାଙ୍ଗିଣ୍ଠି କରିବାରେ ଅକ୍ଷମ ହୋଇପଡ଼ିଛନ୍ତି । ତେବେ ଏମିତି ସମୟରେ ୧୯ର୍ବର୍ଷାୟ ଝିଆ ସୁଲତା ହେଲେ ବାପା ଓ ଭାଇଙ୍କ ପାଇଁ ସାହାରରସା ପାଲାଇଛନ୍ତି । ସୁଲତା କୁହାନ୍ତି, ଘରର ପରିଷ୍ଠିତି ମୋତେ କିଛି ରୋଜଗାର କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରିଛି । ଅଟେରଳାଇ ଯାହାକ୍ଷିତି ରୋଜଗାର କରୁଛନ୍ତି ସେଥୁରେ ପରିବାର ଗନ୍ଧାରୀ । ସାନଭାଇର ପାଠକାରେ ସହଯୋଗ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟର ଅଗୋକୁ ଦିନକୁ ଦୁଇଶହ ଚଳାରେ ଆଣି ଅଟେରଳାଇବାକୁ ପଢ଼ୁଛି । ଦେଶ ଓ ରାଜ୍ୟରେ ନାରୀ ସଶକ୍ତିକରଣ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । ହେଲେ ଆମପରି ଗରିବ ପରିବାର ପ୍ରତି ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟାଙ୍କ, ସମବାୟ ସମତି, ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ସଂସ୍ଥାର ସହାୟତା ମିଳିପାରନ୍ତା ତେବେ ଭରିଷ୍ଯତ ଗତିବାର ଆଶ ପୂରଣରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରନ୍ତା ।

-ବନବିହାରୀ ବେହେରା
ଶଶକ୍ଷେତ୍ରର ଖାଜର, ରବିନାରାୟଣ ଚଳାନ୍,
ବିଜୟନାରାୟଣ ସାହୁ, ଶଶିଭୂଷଣ ସାହୁ

ମଳିକଳର ଜୁଏଲେରୀ

ମଳିକଳର ଜୟର ରିଃ: ଏହି ଜୟର ରିଂକୁ ଯେକୋଣସି କଳର ଆଉପରି ସହ ଆରାମରେ ପିଷିଛୁଏ। ତେଣିକି ସେ ଗ୍ରାଫିନୀଅଲ୍ ସାଲାଞ୍ଚର ମୁର ହେଉ କିମ୍ବା ଜିନ୍ବ, ସର୍ପ ଲଜ୍ଯାଦି। ଆଜିକାଳି ମାର୍କେଟରେ ଗୋଲ୍ଡ, ରୋକ୍‌ଗୋଲ୍ଡ ତଥା ସିଲଭର କଳର କମିନେଶନକୁ ମିଶାଇ ତିଆରି ହେଉଥିବା ଏକ ସତନ୍ତ ଧରଣର ମଳିକଳର ଜୟର ରିଂ ମିଳୁଛି, ଯାହା ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗିବା ସହ ନାରୀଙ୍କ ଭାଙ୍ଗବ୍ରାଷ୍ଟ ଲୁକ ଦେଇପାରୁଛି।

ମଳିକଳର ମିସମ୍ୟାର୍ ଜୟର ରିଃ: ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ର୍ୟାଶନ ଦୁନିଆରେ ମିସମ୍ୟାର୍ ଜୁଏଲେରୀର ବି ଖୁବ ଚହିବା ରହିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଖାସକରି ମଳିକଳର ଶ୍ଵେତମନ୍ତ୍ର ଆସୁଥିବା ମିସମ୍ୟାର୍ ଜୟର ରିଂ ମୁବତାମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପଥାନ ପାଲାଟିଛି। ତେବେ ଏହି ଧରଣର ଜୟର ରିଂ ପିଷିଲାବେଳେ ଶରୀରରେ ଆଉ କୌଣସି ମଳିକଳର ଜୁଏଲେରୀ ପିଷିବା ଆଦୋ ଠିକ ନୁହେଁ। ନତେହିଁ ଲୁକ ସେତେ ଆଗ୍ରାକ୍ଷିତ ଲାଗେନି।

ମଳିକଳର ବୁଡ଼ି: ମଳିକଳର ଶ୍ଵେତମନ୍ତ୍ର ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ରୁଡ଼ି ଏବେ ମାର୍କେଟରେ ମିଳୁଛି, ଯାହାକୁ ଖାସ କରି ଶାଢ଼ି, ସାଲାଞ୍ଚର ମୁର କିମ୍ବା ଲେହେଜା ସହ ପିଷିଲେ ଗର୍ଜ୍‌ସ୍ଟ୍ର ଲୁକ ମିଳିଥାଏ। ବିନା ଶ୍ଵେତମାଳା ମଳିକଳର ବୁଡ଼ି ବି ଏବେ ମାର୍କେଟରେ ମିଳିଲାଣି, ଯାହାକୁ ପାର୍ଟ୍, ଫଳଶନକୁ ଗଲାବେଳେ ଆଉପରି ସହ ମ୍ୟାଟିଂକରି ପିଷିଲେ ଲୁକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗେ।

ମଳିକଳର ଶ୍ଵେତମନ୍ତ୍ର ନେକଲେସ୍: ଖାସକରି ପର୍ଲ ନେକଲେସ୍ ସାଙ୍ଗରେ ମଳିକଳର ଶ୍ଵେତମନ୍ତ୍ର ପିଷିଲେ ଅଧିକ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ଏହାକୁ ଯେକୋଣସି ଅକେଜନରେ ବି ଆରାମରେ କ୍ୟାରି କରାଯାଇପାରେ।

ମଳିକଳର ଚାଇମ-ପିସ ନେକଲେସ୍: ଯେଉଁ ମୁବତାମାନଙ୍କର ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ ତଥା ଚାର୍ମ ଲୁକ ପସନ୍ଦ, ସେମାନେ ଚାହିଁଲେ ମଳିକଳର ଚାଇମ-ପିସ ନେକଲେସ୍କୁ ତ୍ର୍ୟାଏ କରିପାରିବେ। ଏହା ଏକ ପ୍ରେଣ୍ଟ ଜୁଏଲେରୀ ଭାବେ ବି ଜଣାଯାଏ।

ମଳିକଳର ପେଣ୍ଟେଣ୍ଟ ନେକଲେସ୍: ଖାସକରି ପର୍ଲ ନେକଲେସ୍ ସାଙ୍ଗରେ ମଳିକଳର ଶ୍ଵେତମନ୍ତ୍ର ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ଏହାକୁ ଯେକୋଣସି ଅକେଜନରେ ବି ଆରାମରେ କରାଯାଇପାରେ।

ମଳିକଳର ଚାଇମ-ପିସ ନେକଲେସ୍: ଯେଉଁ ମଳିକଳର ଚାଇମ-ପିସ ନେକଲେସ୍କୁ ତ୍ର୍ୟାଏ କରିପାରିବେ। ଏହା ଏକ ପ୍ରେଣ୍ଟ ଜୁଏଲେରୀ ଭାବେ ବି ଜଣାଯାଏ।

ମଳିକଳର ରିଙ୍: ରିଙ୍ ବା ମୁଦି ବି ହେଉଛି ଏମିତି ଏକ ଜୁଏଲେରୀ, ଯାହା ହାତର ଶୋଭା ବର୍ଷନ କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ। ଏବେ ଯେହେତୁ ମଳିକଳର ଜୁଏଲେରୀ ବିଷୟରେ ଏତେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଉଛି, ସେଠି ମଳିକଳର ରିଙ୍କୁ ଭୁଲିଯିବା ଆଦୋ ଠିକ ହେବନାହିଁ। ତେବେ ଏହି ମଳିକଳର ରିଙ୍କୁ ଶାଢ଼ିତାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏମ୍ବୋଡ଼ୋରି ଜ୍ୟାକେର୍ ପର୍ୟୁକ୍ତ ସବୁଥିରେ ମ୍ୟାଟିଂକରି ପିଷିହେବି।

ନାରୀଙ୍କ ଗହଣର ଜୁଏଲେରୀର ଚାହିଦା ସବୁବେଳେ ରହିଥିଥିଛି ଆଉ ସେହି ଚାହିଦାକୁ ଦେଖି ମାର୍କେଟକୁ ଜୁଏଲେରୀର କେତେ ନୁଆ ନୁଆ କଲେକ୍ଶନ ବି ଆସୁଛି। ଏଇ ଯେମିତି ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ର୍ୟାଶନ ପ୍ରେଣ୍ଟରେ ମଳିକଳର ଜୁଏଲେରୀର ତିମାଣ ଖୁବ ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ତେବେ ଏହି ମଳିକଳର ଜୁଏଲେରୀର କ'ଣ ସବୁ ଲାଗେଷ୍ଟ ତିଜାଇନ୍ ରହିଛି, ଆସନ୍ତୁ ଜାଣିବା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ହେମନ୍ତ କୁମାର

ଭୁ | ରତୀୟ ସଙ୍ଗାତକୁ ବ୍ୟବସାୟିକ କରିବା କେତ୍ରରେ ଯେଉଁ
କେତେଜଣ ସଙ୍ଗାତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଅଗ୍ରଣୀ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ,
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହେମନ୍ତ କୁମାର ଅନ୍ୟତମ । ପୂର୍ବରୁ ସଙ୍ଗାତ ଦରବାର
ସାମାନ୍ୟ ହୋଇ ରହିଥିଲା । ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବ୍ୟାକରଣ ଜରିଆରେ ସଙ୍ଗାତକୁ କିମ୍ବା
କରିଦିଆୟାଇଥିଲା । ଫଳରେ ସାଧାରଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଙ୍ଗାତ
ସେତେବେଳୀ ଆଦୃତ ହେଉ ନ ଥିଲା । ଲୋକମାନେ ଲୋକସଙ୍ଗାତ ବା ପଳ୍ଳୀ
ସଙ୍ଗାତକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ସଙ୍ଗାତ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ତେବେ ହେମନ୍ତ
କୁମାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସହିତ ଲୋକସଙ୍ଗାତ ସମିଶ୍ରଣ ଘାଇ
ସଙ୍ଗାତର ଏକ ନୂତନ ଭାବଧାରା ସୃଷ୍ଟିକଲେ, ଯାହା ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ବହୁବରେ ଆଦୃତ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରୁ ସଙ୍ଗାତ ମୁଖ୍ୟତଃ ହିମୀ
ପିଲ୍ଲାରେ ହଁ ବ୍ୟବହର୍ତ୍ତ ହେଲା । ହେମନ୍ତ କୁମାରଙ୍କ ପୂରାନାମ ହେମନ୍ତ
ମୁଖ୍ୟା । ସେ ପ୍ରଥମେ ଜଣେ ଗାୟକ ଥିଲେ । ଆଉ ହିମୀ, ବେଙ୍ଗଳି ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ଗାତ ଗାଇ ନିଜ ପାଇଁ ଏକ ସତ୍ତ୍ଵ ପରିଚଯ
ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଥିଲେ । ରବାନ୍ତ୍ର ସଙ୍ଗାତର ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ମହାନ ସାଧକ ।
ପରେ ପରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇ ସୃଷ୍ଟିକଲେ ଅନେକ ଅବିଭାଗାୟ ସଙ୍ଗାତ ।
ସେ ଦୁଇଥର ରାସ୍ତ୍ରୀୟ ପୁରୁଷଙ୍କର ମଧ୍ୟ ହାସଲ କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରାଥମିକ ଜୀବନେ: ୧୯୭୦ ଜୁନ ୧୭ ତାରିଖରେ ବାରାଣସୀପୁଣିତ
ତାଙ୍କ ମାପୁରରେ ହେମନ୍ତ କୁମାର ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପରିବାର
କୋଡ଼ିଏ ବର୍ଷ ତଳେ କଲିକଟାକୁ ପ୍ଲାନାଟରିଟ ହୋଇ ଆସିଥିଲେ ।
ମାପୁରରେ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ସୁନ୍ଦର ହେମନ୍ତଙ୍କର ପିଲାବେଳ କରିଥିଲା
କଲିକଟାରେ । ପ୍ରଥମେ ନାମିରୁଦ୍ଧିନ୍ ସ୍କୁଲ ଏବଂ ପରେ ଭାବାନୀପୁରରେ ଥିବା
ମିତ୍ର ଇନ୍ଡ୍ରିୟକୁଣ୍ଠନରେ ପାଠ ପଡ଼ିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିଲାବେଳର ସାଙ୍ଗ ଥିଲେ
ବଜ୍ଞାଳାର ଖ୍ୟାତନାମା ଲେଖକ ସତ୍ରୋଷ କୁମାର ଗୋପ ଏବଂ କବି ପ୍ରଭାକର
ମୁଖୋପାଧ୍ୟ । ହେମନ୍ତ କୁମାର ମଧ୍ୟ ସ୍କୁଲ ଭଲ ଗଢ଼ ରଚନା କରୁଥିଲେ ।
ସେହିଭିଳି ସଙ୍ଗାତରେ ତାଙ୍କର ବିଶେଷ ରୁଚି ଥିଲା । ଇଣ୍ଟରନିଟିଏର
ଶୈଶବକରି ସେ ଯାଦବପୁରରେ ଥିବା ବେଙ୍ଗଳ ଟେକ୍ନୋଲୋଜୀ ଇନ୍ଡ୍ରିୟକ୍ରେଟ
ଯୋଗଦେଲେ । ତାଙ୍କ ମା'ବାପା ଗାହୁଥିଲେ ଯେ, ଇଣ୍ଟିନିଯିର ହୁଅନ୍ତୁ । ମାତ୍ର
ଇଣ୍ଟିନିଯିର ହେବାକୁ ତାଙ୍କ
ଭିତରେ ଲୋର୍କ୍ ବି ଇଲ୍ଲା ନ
ଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ଇଣ୍ଟିନିଯିରି

ଜାରି ରଖୁଳେ । ଆଉ ଶୋଷରେ ଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ଏକ ଗପ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା ।

ପରିବାର : ହେମନ୍ତଙ୍କ ର ଦୁଇଭାଇ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଭଉଣା ନାଲିମା ।
ବଡ଼ଭାଇ ତାରାଜ୍ୟୋତି ବଙ୍ଗଳାର ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ସ୍ମୃତିଗଲ୍ଲ ଲେଖକ ।
ସାନଭାଇ ଅମଲ ମୁଖ୍ୟାର୍ଜୀ ଜଣେ ସଙ୍ଗାତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଏବଂ ଗାୟକ । ହେମନ୍ତ
ଗାୟକୀ ବେଳା ମୁଖ୍ୟାର୍ଜୀଙ୍କୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ । ବେଳା ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବଙ୍ଗଳା
ପିଲ୍ଲ ପାଇଁ କଷ୍ଟଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଅବଶ୍ୟ ବିବାହ ପରେ ବେଳା ପରିବାରକୁ
ସମୟ ଦେବାକୁ ଯାଇ ସଙ୍ଗାତ ପ୍ରତି ସେତେବେଳୀ ସମୟ ଦେଇ ନ ଥିଲେ ।
ହେମନ୍ତ ଓ ବେଳାଙ୍କ ଗୋଟିଏ ପୁଆ ଜୟନ୍ତ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଝିଆ ଗାୟା
ରାନ୍ତୁ ବଙ୍ଗଳାରେ ଗାୟିକା ରାନ୍ତୁ ପୁଣ୍ଯପାଥାୟ ଭାବରେ ପରିଚିତା । ପୁଅ
ଜୟନ୍ତ ପିଲ୍ଲ ଅଭିନେତ୍ରୀ ମୌସୁମ ଚାର୍ଗାର୍ଜୁ ବିବାହ କରିଥିଲେ ।

କ୍ୟାରିଯ୍ୟର: ରେଡ଼ିଓରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ହେମନ୍ତ କୁମାରଙ୍କ କ୍ୟାରିଯ୍ୟର। ସେ ଶୈଳେଶ ଦାସଗୁପ୍ତା ତଥା ପଙ୍କଜ ମନ୍ଦିକଙ୍କ ହାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ଗାଁତ ଗାଉଥିଲେ । ଏତବ୍ୟତାତ ତାଙ୍କର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସଙ୍ଗାତରେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ପ୍ରବେଶ ଥିଲା । ରେଡ଼ିଓ ଗାଁତ ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଘରେ ଘରେ ପରିଚିତ କରାଇଥିଲା । ପଗାଶ ଦଶକ ବେଳକୁ ହେମନ୍ତ ଜଣେ ଗାୟକ ଭାବେ ନିଜର ପରିଚୟ ସୁଷ୍ଠୁ କରିପାରିଥିଲେ । ବିଶେଷକରି ରବାନ୍ତ ସଙ୍ଗାତ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତାଙ୍କୁ ସବୁବେଳେ ଲୋଡ଼ିପଦ୍ଧତିଲା । ଏହାପରେ ସେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ପରାମା କରିବାକୁ ମୁମ୍ଭାଇ ଚାଲିଆଁଯିଥିଲେ । ଆଉ ମୁମ୍ଭାଇ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ନିରାଶ କରି ନ ଥିଲା । ସେ ‘ନାଗିନୀ’ ଶୀର୍ଷକ ଏକ ପିଲ୍ଲାରେ ସଙ୍ଗାତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ଦେଇ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିଆକଷଣ କରିପାରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସଙ୍ଗାତରେ ଥିଲା ମାଟିର ମହକ, ରବାନ୍ତ ସଙ୍ଗାତ ଲାଲିତ୍ୟ ପୁଣି ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ସଙ୍ଗାତର ଗାୟାୟ୍ୟ । ତେଣୁ ସେ ସଫଳତା ଆଡ଼ିକୁ ଧାଇଁ ନ ଥିଲେ । ଅଧିକତ୍ତୁ ସଫଳତା ତାଙ୍କ ଆଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରାଧ ହୋଇଥିଲା ।

୧୯୮୯ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୭ ତାରିଖରେ ଏହି ମହାନ୍ ପ୍ରତିଭାଙ୍ଗର ପରଲୋକ ଘଟିଥିଲା ।

ପୁଷ୍ଟିକ ସମୀକ୍ଷା

ପୁନଃଦାନି

କବି : ଶାର୍କି ସ୍ଵାଇଁ

ସଦ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ କବିତା ବହି “ପୁଣୁଦାନି”
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଏହାର କବି ହେଉଥିଲେ
ଶଙ୍କି ସ୍ଵାଇଁ । ପାଖାପାଖୁ ପଚାଶିତ କବିତା ରହିଛି
ଏହି ପୁଷ୍ଟିକରେ । ପିଲାଦିନର ସ୍ମୃତି, ସାମାଜିକ
ଚଳଣି, ଗାଁର ଉତ୍ସବ, ସାମାଜିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା,
ଯୁଗାନ୍ୟ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା, ରାଜନୀତି ତ୍ୟା
ଗଭାର ଆଶାବାଦନ୍ତୁ ପାଥୋଯ କବି ରହିଛି
ହୋଇଛି ଏହି ସଂକଳନମ୍ବ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ।
ସରଳ ଭାଷାରେ ରହିଛି କବିତାଗୁଡ଼ିକ ବେଶ
ବୋଧଗମ୍ୟ ।

ପ୍ରୀତି କାଦମ୍ବରୀ

କବି : ପ୍ରିୟଦର୍ଶନୀ ମହାରଣା

ପ୍ରୟୋଗଶୀଳ ମହାରାଜଙ୍କ ରଚିତ
କବିତା ସଂକଳନ 'ପ୍ରତି କାଦମ୍ବର' ।
ହସ୍ତଗତ ହୋଇଛି । ଏହା ଏକ ଗାଁତି କବିତାରେ
ସଂକଳନ । ପ୍ରଥେକ କବିତାରେ ଭିନ୍ନଭିନ୍ନ
ସାଂକଳିକତାର ମାଧ୍ୟମ୍ୟ । ମୁଖ୍ୟତଃ
ବଙ୍ଗଲାଶ୍ରୀ ବୃତ୍ତରେ ଗାଁତି କବିତାଗୁଡ଼ିକୁ
ରଚେନା କଥାଯାଇଛି । ଗୋମାର୍ଣ୍ଣିକ ଭାବାବେଶ
ଉପରେ କବିତାଗୁଡ଼ିକ ପର୍ଯ୍ୟବସିତ । ତେଣୁ
ପର୍ବତ ପର୍ବତ ମନ୍ଦିର କୁଳମ୍ୟାଏ ।

ରିପୋର୍ଟସ ଆଣ୍ଟ ନୋଟ୍ର ଅଧିକାରୀ
ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଚେମ୍ପଳ

ଲେଖକ : ସୁରେନ୍ଦ୍ରନାଥ ଦାଶ

ଛୁଟିକାରେ ଭାଷାରେ ରହିଲା

ପୁଷ୍ଟାର ବହିତି ମୁଖ୍ୟତଃ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର୍ଥଙ୍କ ତ
ଓ ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧା
ଚେତନା ବସ୍ତୁଭାବରେ ରହସ୍ୟ ବିଜ୍ଞିତ । ଏ
ଉପରକୁ ଦିଶନ୍ତି ଯେତେ ଭିତରେ ବୁଝିଥାଏ
ସେତେ । ତେବେ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକରେ ରହିଥାଏ
ଅନେକ ଉପାଦେୟ କଥା ; ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେ
ଜଗନ୍ନାଥ ଜିଞ୍ଚାସୁଙ୍କ ପାଇଁ ଉପାଦେୟ
ସାବ୍ୟସ୍ଥ ହେବ ।

କୁଳି

-ଡ. ନରେନ୍ଦ୍ର ସେୟୋ

ଆଖ୍ ପିଛୁଲାକେ ସର୍ବସ୍ଵ ଖାଇଗଲା ପରି ଆଁ ମେଲା କରି ଅନେକଥିବା ତୁଳି ଖଣ୍ଡିକ ବୋଉର ଭାରି ପସନ୍ଦ । ବର୍ଷା ହେଲେ ତୁଳିକୁ ପକ୍ଷିଆ ଘୋଡ଼େଇ ବୋଉ ଓଦା ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରେ । ସବୁଦିନ କାଳି ଅନ୍ଧାରୁ ଉଠି ତା' ଦେହରେ ଗୋବର ମାଖେ । ବୋଉ ନିତି ତୁଳି ପାଇଁ ଖୋରାକ ଯୋଗାଡ଼ କରେ । ଗଜ ତୋଟା, ସିଲାରି ବଣରୁ ଶୁଖୁଲା ପତ୍ର, ଗଣସର ଗହାରୁ ଘଷି ପାଇଁ ଗୋବର ଆଶେ । ଜାହାନିଆ ଜଙ୍ଗଲରୁ ଖାଁପତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରି ରଖେ । ତୁଳି ଓଳିଏ ନ ଜଳିଲେ ଭାତ ଥାଳି ପବନରେ ଉଡ଼େ ।

ଜେଜେ କହନ୍ତି, ମୋତେ ଉପାସରେ ମାରିଦେଲା । ଯୁକ୍ତିହେ ବୋଉ ହୁ ମରିଯା । ବାପା ତା' ଚଉଦ ପୁରୁଷ ଉଛାଳି ଦିଅନ୍ତି । ସେଇଥିପାଇଁ ବୋଉ କେବେ ତୁଳିକୁ ଅଜଳା ରଖେନି । ପ୍ରାଣ ପଣେ ଲାଗିପଡ଼େ । ଶୁଖୁଲା ବରତା ପତ୍ର କେଇଖଣ୍ଡ ତୁଳି ମୁହଁରେ ମୁଖ୍ୟାଗ୍ରି ଦିବ ଦିନକୁ ତିନିଥର । ସକାଳ, ଖାରାବେଳ ଓ ସଞ୍ଚରେ ।

ବୋଉ ଏବେ ନାହିଁ ପାଲୁଛି ସହରରେ । ତା'ପରେ ଆଉ କିଏ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ହେବ ସେ ସର୍ବ ତିଳା ତୁଳିର ? କିଏ ସବୁଦିନ କାଳି ଅନ୍ଧାରୁ ତୁଳି ଲିପିବ ? ତା'ର ଏବେ ସେଇ ଚିନ୍ତା ।

-ଭାବା ପରମାଣୁ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର,
ଇଷ୍ଟ ସିଂଭୁମ, ଝାରଖଣ୍ଡ

ଅକୁହା ଯନ୍ତ୍ରଣା

-ସମ୍ବିତା ରଥ

ତୁମେ ଠିକ୍ ସେଇ ଅଦିନ ବର୍ଷା ଭଲ
ଯାହାର ସର୍ବରେ ଆନନ୍ଦ ମିଳେ ସତ
କିନ୍ତୁ ଗୋଟେ ମୁହଁର୍ବରେ
ସବୁ କିଛି ବଦଳେଇ ଦିଅ...

ତୁମେ ଠିକ୍ ସେଇ ଜନ୍ମ ଭଲି କେବେ ଦେଖା ଦିଅ
କେବେ ପୁଣି ବାଦଳ ଉହାତରେ ଲୁଚି ଯାଆ...

ତୁମେ ଠିକ୍ ସେଇ ଖଡ଼ ଭଲି
ଯାହା ମନରେ ଆମୋଳନ ମୃଷ୍ଟି କରେ
କିନ୍ତୁ ଯିବା ପରେ ଶ୍ରୀହୀନ ଏବଂ
ନାରବତାର ଚିତ୍ର
ଛାତି ଦେଇ ଯାଆ...

ତୁମେ ସେଇ ଅମନ୍ତା ବାଟ
ଯେଉଁ ବାଟର ପଥକ ମୁଁ...
ଯେଉଁଠି ଶୁନ୍ୟ ହୃଦୟରେ
ଆଖ୍ ଲୁହରେ କେବଳ ତୁମକୁ ଖୋଜୁଛି
ସବୁଠି କେବଳ ସେଇ ଅକୁହା ଯନ୍ତ୍ରଣା...

-ଭୁବନେଶ୍ୱର

କୀଟ

- ବିଧୁର ଦାଶ

ନୀଳସାଗରେ
ଘନ ବନରେ
ଗଇଲା ଗୀତ ଶୀତ !
ଝରା ଶେପାଳି, ଗଜ ଶିହଳି
ଧରାରେ କୁମୁଦି !!

-ଧର୍ମମୁଣ୍ଡା, ବଲାଙ୍ଗର, ୨୮

ସଞ୍ଚା ନଳ୍ଗଲା ଯେ

-ଲିପିନ ରାଉତ

ସଂଜ ନଳ୍ଗଲା ଯେ,
ତୁମେ ତ ଫେରିନ
ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କେମିତି ଦେଖ ଅନ୍ଧକାର
ଘୋଟି ଆସିଲାଣି ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶରୁ
ତା' ଦଳବଳ ନେଇ
ପ୍ରହରୀର ରୂପ ନେଇ
ଭୟ ଏବେ ମୋ ବୁଆରେ
ଦଣ୍ଡାଯନାନ,
ଏବେ ତ
ବନ କରିବାକୁ ହେବ
ମୋ ଘରର କବାଟ ଝରକା ସବୁ
କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯେ ଫେରିନ
ଆଉ ଫେରିବାର କିଛି
ଖବର ବି ଦେଇନ

ମୁଁ ଏବେ ଉପାୟ ଶୁନ୍ୟ,
କ'ଣ କରିବି,
ଅପେକ୍ଷା କରିବି ତୁମକୁ

ନା, ସମର୍ପଣ କରିବି
ଏ ଭୟ ପାଖେ ମୋ ନିଜକୁ....

-ମଦନପୁର, କେଉଁଠିର

ରଣବୀର କପୁର

ନାୟକ ହେବ ଏମିତି

ଏ ତରେ ନାୟକ ହେବ ଏମିତି । ଦେଖୁନାହାନ୍ତି କାନ୍ଧ ଆୟାତକୁ
କଥା କ'ଣ କି, ପୁଗବଳପ୍ରେମୀ ରଣବୀର କପୂର ନିକଟରେ ଏକ
ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ମ୍ୟାର ଖେଳୁଥିବା ବେଳେ କାନ୍ଧରେ ଆୟାତ ପାଇଥିଲେ ।
ତା' ପରଦିନ କରନ୍ତି ଜୋହରଙ୍କ 'ବ୍ରହ୍ମାସ୍ତ୍ର' ର ଶୁଣି । ପୁଣି ଆୟାତ
ଏତେ ଜୋହରରେ ଲାଗିଥିଲା ଯେ, ତା' ପରଦିନ ଯାଇ ଶୁଣି କରିବା
ସହଜ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏସବୁକୁ ଖାତିର ନ କରି ରଣବୀର ପରଦିନ
ଶୁଣି ପାଇଁ ବାହୁରି ଯାଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ପିଲାଟି ଆସତାର୍ବ ଗ୍ରାନ୍ଥ
ରହୁରେ ରିଲିଜ ହେବାର ଯୋଜନା ରହିଛି, ତେଣୁ ଶୁଣି ଶାୟି ଶେଷ
କରିବାକୁ ମିର୍ଦ୍ଦଶକ ଆର୍ଯ୍ୟନ ମୁଖ୍ୟାଙ୍ଗ ଅଞ୍ଚା ଉତ୍ତରିତ । ତେଣୁ ଏପରି
ସମୟରେ ଯେ ନିଜ ପାଇଁ ଶୁଣି କ୍ୟାନସେଲ ହେଉ ତାହା ରଣବୀର
ଚାହୁଁ ନ ଥିଲେ । ମାଇଥୋଲୋଜିକାଲ ଆହୁନାଭିତ୍ତିକ ଏହି ପିଲାଟିର ସେ
ଅଭିନୟ କରୁଥିବା ରଚିତ୍ରି ହେଲା 'ଶିରା' । ଏହି ପିଲାଟି ଶୁଣି ଡିସେମ୍ବର
୧୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନାଲିରେ ଚାଲିବ ବୋଲି ମୃତ୍ୟୁ ଦେଇଛନ୍ତି ମିର୍ଦ୍ଦଶକ ।
ଏଥରେ ରଣବୀରଙ୍କ ସହ ପ୍ରିନ୍ ଶେଯାର କରିଛନ୍ତି ଆଲିଯା ଭଜା ।

ଭ୍ୟାର୍ଟିକ୍ ଅପେକ୍ଷାରେ ତାପସୀ

ତା ପ୍ରସା ପାନୁଙ୍କ ଖୁସି କହିଲେ ନ ସବେ। କାରଣ ତାଙ୍କ ଅଭିନିତ ଦୁଇଟି ସିନେମା-‘ଥପ୍ରତ’ ଏବଂ ‘ରହି ରକେଟ’ ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ରିଲିଜ ହେବାକୁ ଯାଉଛି। ତାଙ୍କର ଖୁସି ପଛରେ ଆଉ ଏକ କାରଣ ରହିଛି। ନିକଟରେ ସେ ଆଉ ଏକ ଅନିଚନ୍ଦନ ପିଲ୍ଲରେ ସାଇନ୍ କରିଛନ୍ତି। ଯଦି ଏହା ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ରିଲିଜ ହୁଏ ତେବେ ସେ ହ୍ୟାଟ୍ରିକ୍ ମାରିବେ। ଏ ନେଇ ତାପସୀ କହନ୍ତି, ‘୧୦୨୦ରେ ମୋର ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ହିୟା ପିଲ୍ଲ ରିଲିଜ ହେବ ତାକୁ ନେଇ ଅନେକ ଆଶା ରହିଛି। ମୁଁ ଜାଣିଛି ବଳିଉଡ଼ ଏକ ବିଶାଳ ଜଗତ। ଏଠି ନିଜର ସଫଳତା ଦର୍ଶକଙ୍କ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରେ। ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଭରପୂର ଏଷ୍ଟରନେମେଣ୍ଟ ଦେବାକୁ ଏଥରେ କେଷ୍ଟ କରିଛି। ନିକଟରେ ଆଉ ଏକ ହିୟା ପିଲ୍ଲ ସାଇନ୍ କରିଛି। ଯଦି ତାହା ଆସନ୍ତାବର୍ଷ ରିଲିଜ ହୁଏ ତେବେ ମୋର ତିନୋଟି ହିୟା ସିନେମା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ ପରଦା ଉପରକୁ ଆସିବ।’

ଇଷିଟାଙ୍କୁ କ'ଣ ଭଲଳାଗେ

ଶାଶ୍ରୁଖ, ରଣବାର ସି, ମାଧୁରୀ ଦୀପିତ, ଦୀପିକା ପାଦୁକୋନଙ୍କ ଅଭିନୟ ତାଙ୍କ ପ୍ରଭାବିତ କରିଛି। ନିକଟରେ ରିଲିଜ ହୋଇଥିବା ‘କର୍ମା’ ପିଲ୍ଲ ବିଶ୍ୱାସରେ ସେ କହନ୍ତି,
 ‘ଏଥୁରେ ଦୁଁ ଜଣେ ଚାହିଣା
 ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛି।
 ବିବାହ ପରେ ମୁଁମୋ ସାମାଜି
 ସହ ବସେ ଯାଉଛି। ସେଠାରେ
 ଏପରି ଘରଣା ଘରୁଛି ଯାହା
 ଆମ ବୈବହିକ ଜୀବନକୁ ଦୋହଳାଇ
 ଦେଇଛି। ତାହା କ’ଣ ଏବଂ ତାକୁ ଆମେ କିପରି
 ସମାଧାନ କରିଛୁ ତାହା ସିନେମାରେ ଦେଖିବାକୁ
 ପାଇବେ। ଆଗକୁ କୌଣସି ହିୟ ସିନେମା
 ସାଇନ୍ କରିବା ପୂର୍ବ ମୁଁ କେବଳ
 କାହାଣୀ ହୁଏଁ, ନିଜ ଭୂମିକା
 ପ୍ରତି ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁତ୍ୱ
 ଦେବି।’ ତେବେ ହିୟ

ନିଜ କ୍ୟାରିଯରକୁ କେତେ
ବାଟ ଆଗେଇ ନେଉଛନ୍ତି
ତାହା ଦେଖୁବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।

ଲକ୍ଷ୍ମିତା

ତୋପସ୍ଥୀ

ପ୍ରତି ସାନନ୍ଦ ମନ ଦୁଃଖ । କାରଣ ସେ
ଏକାଥରେ ଦୁଇଟି ଅପର ହାତଛଡ଼ା କରିଛନ୍ତି ।
ଏହାର କାରଣ ପିଲ୍ଲାଦୂଷ୍ୟର କାହାଣୀ ବୋଲି ସେ
କହି ବୁଝୁଣ୍ଟି । ହେଲେ ଅସଳ କଥା କୁଆତେ
ସେଇଆ ହୁହୁଁ । ପିଲ୍ଲା ଦୁଇଟି ପାଇଁ ସେ କୁଆତେ
ଯେଉଁ ପରିଶ୍ରମିକ ଦାବି କରିଥିଲେ ତାହାକୁ

ଯୋଜକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୃହଣ କରି ନ ଥିଲେ । ତଥାପି ଯେମାନେ କ୍ରିଟିଙ୍କୁ ଏ ନେଇ କିଛି ଦିନ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଯମୟ ଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ଫଳ ଶୁଣ । କ୍ରିତ ନିଜ ଦୂରେ ଅଳ୍ପ ରହିବା ଫଳରେ ଫିଲ୍ଖ ଦୁଇଟି ହାତରୁ ଯମୀଯାଇଛନ୍ତି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କ୍ରିତ କହନ୍ତି, ‘ଏହି ଫିଲ୍ଖଦୁଇଟି ଛାତିବା ପଛରେ ପାରିଶ୍ରମିକ କାରଣ ବୋଲି ଆଲୋଚନା ହେଉଛି । ହେଲେ ଅସାନ କଥା ସେଇଆ ନୁହେଁ । ସେହି ସିନେମାର କାହାଣୀ ମୋତେ ଭଲ ଲାଗି ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ସେଇଠି ହୁଁ ‘ଅଭିନନ୍ଦ କରିବି ନାହିଁ’ ବୋଲି ମନ କରିଦେଇଥିଲା । ତାକୁ ନେଇ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଆଲୋଚନା ହେଉଛି, ହେଲେ ତା’ ପଛରେ କିଛି ସତ୍ୟତା ନାହିଁ ।’

ପାରିଶ୍ରମିକ ପାଇଁ..

ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ଦ୍ୱାରା ଗୃହଣ କରି ନ ଥିଲେ । ତଥାପି ସମାନେ କ୍ରିତିକ୍ଷେ ଏ ନେଇ କିଛି ଦିନ ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ଅମୟ ଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ଫଳ ଶୂନ୍ୟ । କ୍ରିତି ନିଜ ସଂଦର୍ଭର ଅଳଙ୍କ ରହିବା ଫଳରେ ଯିନ୍ଦ୍ରା ଦୁଇଟି ଶାତରୁ ନୀତିଯାଙ୍କିଟି । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ କ୍ରିତି କହନ୍ତି, ‘‘ଏହା ଯନ୍ତ୍ରପୂର୍ଣ୍ଣ ଛାତିବା ପଛରେ ପାରିଶ୍ରମିକ କାରଣ ବୋଲି ଆଲୋଚନା ହେଉଛି । ହେଲେ ଅସଳ କଥା ସେଇଆ ନୁହେଁ । ସେହି ସିମେନାର କାହାଣୀ ମୋତେ ଭଲ ଲାଗି ନ ଥିଲା । ତେଣୁ ମୁଁ ସେଇଠି ହେଁ ‘‘ଅଭିନନ୍ଦ କରିବି ନାହିଁ’’ ବୋଲି ମନା କରିଦେଇଥିଲା । ତାକୁ ନେଇ ଅନେକ ପ୍ରକାର ଆଲୋଚନା ହେଉଛି, ହେଲେ ତା’ ପଛରେ କିଛି ସତ୍ୟତା ନାହିଁ ।’

ସ୍ଵପ୍ନ, ପରିଶ୍ରମ, ସଫଳତା

ସିଂହ ଦେଖୁବା, ତାହାକୁ ସଫଳ କରିବାକୁ ପରିଶ୍ରମ କରିବା ଏବଂ ଶୋଷରେ ସଫଳ ହେବା ସହଜ କଥା ନୁହେଁ । କାରଣ ଏହାର ପ୍ରତିଟି ପାହାରରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କାହାଣୀ ଅନୁସାରେ ବିଶୁ ଆଖରେ ଆଖାଏ ସ୍ଵପ୍ନ ବଢ଼ି ହେବ, ସିନେମା ହିରୋ ହେବ । ଏହାକୁ ଏକ ଚ୍ୟାଲେଞ୍ଜ ଭାବରେ ସେ ନିବା । ମନରେ ଗୋଟିଏ ଆଶା ଯେମିତି ହେଲେ ନିଜର ସ୍ଵପ୍ନ ସାକାର କରିବ । ସବୁ ଝଡ଼ଝଙ୍ଗାକୁ ସାମନା କରି ସେ ଆଗରଛି କିପରି ନିଜକୁ ଜଣେ ଆହୁନ ଷ୍ଟ୍ରୀର ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇବ । ବାସ, ସେଥୁପାଇଁ ନିଜ ଜୀବନକୁ ବାଜି ଲଗାଇବାକୁ ପଛାଇ ନାହିଁ । ହେଲେ ସେ ନିଜକୁ ବିଶୁରୁ ବିଶ୍ଵରୂପ ଭାବରେ ପରିଚିତ କରାଇ ପାରୁଛି ତ ? ଏପରି ଏକ କାହାଣୀକୁ ଆଧାର କରି ନିର୍ମିତ ହୋଇଛି ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ‘ବିଶ୍ଵରୂପ-ବର୍ଣ୍ଣ ମୁଣ୍ଡାର’ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଫିଲ୍ମର

ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଏମିଟର

ପୃଥବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଲୋକ ନିଜର ଆୟ ମୁତ୍ତାବକ ଟ୍ୟାଙ୍କ୍ ବା କର ଦେଇଥାଆନ୍ତି
କାରଣ ଟ୍ୟାଙ୍କ୍ ଦେଶର ବିକାଶ ପାଇଁ ନିହାତି ଜରୁରୀୟ ତେବେ ଯଦି ଛୋଟ ମୋଟ
କଥାରେ ଟ୍ୟାଙ୍କ୍ ପକାଯାଏ, ତେବେ କେମିତି ଲାଗିବ? ଆମେ ସେମିତି କିଛି ଅଜବ
ଟ୍ୟାଙ୍କ୍ ସମ୍ପର୍କରେ ଜଣାଇବାକୁ ଯାଉଛୁ...

କଖାରୁ କିଣିଲେ ତ୍ୟାଙ୍କୁ - ପରିବା ଦୋକାନରୁ ଆପଣ
ଆନେକଥର କଖାରୁ କିଣିଥିବେ । ହେଲେ ଜାଣି
ଆଶ୍ରମ୍ୟ ହେବେ ଆମେରିକାର ମୁୟଜର୍ଷରେ କଖାରୁ
କିଣିଲେ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ତ୍ୟାଙ୍କୁ । କଖାରୁକୁ ଯଦି
ଆପଣ କାଟି ବିଭିନ୍ନ ଆକାର ଦେଇ ସେଥୁରେ
ଲାଇଗ୍ ଲଗାଇ ସଜାଇବା ପାଇଁ କିଣିଛନ୍ତି ତେବେ
ସେଇ ତ୍ୟାଙ୍କୁ ପଡ଼ିବ । କିନ୍ତୁ ଗୋଷେଇ କରି ଖାଇବା
ପାଇଁ କିଣିଥିଲେ ତ୍ୟାଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ ।

ଚାନ୍ଦ କଲେ ଟ୍ୟାଙ୍କ୍ର- ଚାନ୍ଦ କରିବା ଆଜିକାଳି
ଯତ୍ତୁପିତ୍ରଙ୍କର ଧ୍ୟାଶନ ପାଲଟିଗଲାଣି । ତେବେ
ଚାନ୍ଦ କରାଇବା ଉପରେ ଯଦି ଟ୍ୟାଙ୍କ୍ର ପକାଯାଏ
କେମିତି ଲାଗିବ । ଆମେରିକାର ଅରକାନସାସରେ
ଚାନ୍ଦ କଲେ ଟ୍ୟାଙ୍କ୍ର ଦେବାକୁ ଛୁଏ । ସେ ପୁଣି ୭%
ସେଇ ଟ୍ୟାଙ୍କ୍ର ।

ଟେଲିର ଫୁଲ କଲେ ଚାକ୍ର- ଟେଲେର ବ୍ୟବହାର
କଳାମାନେ ସମସ୍ତେ ଫୁଲ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ କରନ୍ତି ।
ଜାଣନ୍ତି ଏମିତି ଏକ ପ୍ଲାନ ଥିଛି, ଯେଉଁଠି ଫୁଲ କଲେ

ଦି ତ୍ୟାଙ୍କ ଦେବାକୁ ଛୁଏ । ସେହି ଶ୍ଵାନଟି ହେଉଛି
ଆମେରିକାର ମେରାଲାଣ୍ଡ । ଏଠାକାର ସରକାର
ଟ୍ରେଲେର ଫଳ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ
ପ୍ରତି ମାସ ପ୍ରାୟ ୩୫୪ ଟଙ୍କା ତ୍ୟାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟ
କରିଥାଏ । ଯଦିଓ ଏହି ଟଙ୍କାରେ ନାଳନର୍ଦ୍ଦମ୍ବ ସପା
କରାଯାଇଥାଏ ।

ବରପ ଖଣ୍ଡ ପାଇଁ ଚ୍ୟାକ୍ର— ଆମେରିକାର
ଆରିଜୋନାରେ ବରପ ଖଣ୍ଡ ବା ଆଲସ କୁକ
କିଣିଲେ ଚ୍ୟାକ୍ର ଦେବାକୁ ପଢିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆଲସ
କୁଥୁବ୍ କିଣିଲେ ଚ୍ୟାକ୍ର ଦେବାକୁ ପଡ଼େନା ।

ତାସ ପତା କିଶାବିକାରେ ଟ୍ୟାଙ୍କ୍ - ଆମେରିକାର
ଅଳବାମାରେ ତାସ କଣା ଓ ଦିକା ଉତ୍ତରାଧିରେ ଟ୍ୟାଙ୍କ୍
ଦେବାକୁ ପିଠିଆଁଏ କିଶୁଥୁବା ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତି ତାସ
ପ୍ୟାକେରରେ ୧୦% ଓ ବିକୁଥୁବା ବ୍ୟକ୍ତି ଗ୍ରହଣ
ଦେବାକୁ ହୁଏ ।

ସମତା

ସୁଚନା

ଏଠାରେ ଫଟୋ ପ୍ରକାଶି
ପାଇବା ପାଇଁ କିଛି ଚଙ୍ଗା
ଦେବାକୁ ପଡ଼େନାହିଁ।
ଯୋଗ୍ୟ ବିବେଚିତ ଫଟୋ
ହିଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇବ।

ହାତୀ

ହାତୀ

ବୁଲିବ

ଇଶ୍ଵରଭୂଷ୍ଟରେ ଯୁବକଙ୍କୁ ପଚବାଗଲା—
ଯଦି ପୃଥିବୀ ନାମିଣା ଅଧିକ ବେଗରେ
ବୁଲିବ କାଣ ହେବ ?
ଯୁବକ— ବହୁତ ଭଲ ହେବ। ଆମକୁ
ଦରମା ପ୍ରତିଦିନ ମିଳିବ।

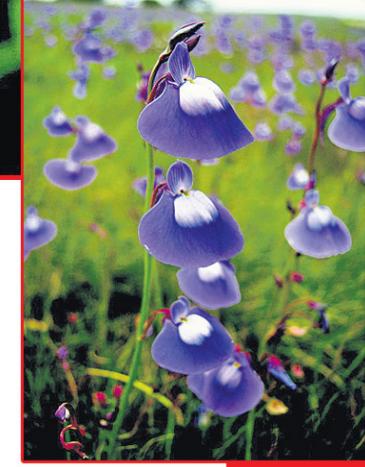
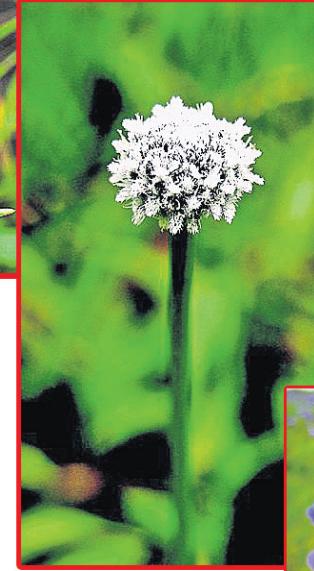
ଚଙ୍ଗାଟେ

ଯୁବକ ମନ୍ଦିରରେ ଠାକୁରଙ୍କୁ— ହେ
ପ୍ରଭୁ, ବୟସ ବଢି ବଢି ଚାଲିଛି। ହେଲେ
ଏଯାଏଁ ଚାକିର ଖଣ୍ଡ ଦେଲନି। ଚାକିର
ନ ଦେଲ ମାଇଁ ତେତିଶ କୋଟି ଦେବୀ
ଦେବତା ଅଛେ, ଜଣକା ଚଙ୍ଗାଟେ ଲେଖାଁ ତ
ଦେଇଦିଆ ।

ପଠାଅ

ବୟପ୍ରେସ ଗର୍ଲପ୍ରେସକୁ ମେସେଇ
କରି— ଯଦି ତମେ ଶୋଇଛୁ, ତୁମ ସ୍ଵପ୍ନ
ପଠାଅ । ଯଦି ଚେଇଁଛ କିଛି ମିଠା ସୃତି
ପଠାଅ । ହସ୍ତମୁଖେ ଲୁହ ପଠାଅ ।
ଗର୍ଲପ୍ରେସ— ମୁଁ ଚମଳେବରେ ଅଛି ।
ଯଦି କହିବ ପଠେଇ ଦେବି ।

ଫୁଲରେ ସଞ୍ଚିତ କାସ୍ ମାଳଭୂମି

ପ୍ରତିବର୍ଷ ବର୍ଷାଦିନ ସରିଆସିଲା ବେଳକୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗବେଳଙ୍ଗର ଫୁଲରେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇ ଉଠୁଥିବା
କାସ୍ ମାଳଭୂମି ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ଏକ ଲୋକପ୍ରିୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନୟଳୀ ଭାବେ ଜଣାଶୁଣା...

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସତାରା ନାମକ ସହରାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୪ କି.ମି. ଦୂରରେ ରହିଛି ଏକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ମାଳଭୂମି, ଯାହାର ନାଁ ହେଉଛି କାସ୍ ମାଳଭୂମି। ଏହାକୁ କେହି କେହି କାସ୍ ପଠାର ବୋଲି ବି କହିଥାଏତି। ବର୍ଷାଦିନ ସରିଆସିଲା ବେଳକୁ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗବେଳଙ୍ଗର ଫୁଲ ଫୁଟି ମାଳଭୂମିକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ, ଯାହାକୁ ଦେଖିଲେ ମନ ପୁଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା ପରି ଲାଗେ । ତା ଛଢା ଏହି ପ୍ଲାନେଟ ଦେଶରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା କେତେକ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ଲାନ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟତମ । ଖାସ ଏଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଘୁମେଦେଖେ ଓ ଖାଲ୍କୁ ନାହିଁରାଲୁ ହେବିଟେଇ ସାଇରର ମାନ୍ୟତା ମିଳିପାରିବେ ।

ମାଳଭୂମି ଆକର୍ଷଣ

ସମ୍ମୁଦ୍ର ପରନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୨୦୦ ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ ଥିବା ଏହି ମାଳଭୂମିଟି ପାଖାପାଖୁ ୧୦ ବର୍ଗ କି.ମି. ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ । ବର୍ଷାଦିନ ସରିଆସିଲା ବେଳକୁ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରଙ୍ଗବେଳଙ୍ଗର ଫୁଲ ଫୁଟିବା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ମୃତ୍ତିନାମ୍ବୁଦ୍ଧୀ, ଏଠାରେ କୁଆଡ଼େ ୮୫୦ କିସମର ଫୁଲଗଛ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ତନ୍ମଧ୍ୟ ଅର୍କିତ କିସମର କେତେକ ବିରଳ ଫୁଲ ଏଠାକାର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ସାହିତ୍ୟରେ । ତେବେ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ପ୍ଲାନେଟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଥିବା ମୁକିଳା ଏବଂ ଜଳବାହୁରେ ଏମିତି କିଛି ବିଶେଷତା ରହିଛି, ଯେଉଁଠିପାଇଁ ଏଠାରେ ଫୁଲଗଛ ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ବିଦ୍ୟାରେ । ଅର୍କ କିଛି ଫୁଲଗଛକୁ

ଏଠାରେ ଲଗାଯାଉଥିବାବେଳେ ମାତ୍ରାଧିକ ଫୁଲଗଛ ଏଠି ସତେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଭାବେ ଉଠି ମାଳଭୂମିର ଶୋଭାକୁ ଦୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ, ଯାହା ଦେଖିବାକୁ ବେଶ ଆଖ୍ୟାନିତିଆ ହୋଇଥାଏ ।

ଆଉ କ'ଣ ଦେଖିବେ

କାସ୍ ମାଳଭୂମିର ଦକ୍ଷିଣ ଦିଗରେ ଏକ ହୃଦ ରହିଛି, ଯାହାର ନାଁ ବି ହେଉଛି କାସ୍ ହୃଦ । ଯଞ୍ଚାରଣ୍ୟ ପରିବେଶିତ ଏହି ହୃଦ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକୁ ଖୁବ ଆକର୍ଷଣ କରିଥାଏ । ସେହିପରି ମାଳଭୂମିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭାବୁକାଇ ନାମକ ଏକ ଜଳପ୍ରପାତ ବି ରହିଛି । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଗହୁଲେ ଏଠାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଲିଯାଇପାରିବେ ।

କେବେ ଯିବେ

ଏହି ପ୍ଲାନକୁ ବର୍ଷାଦିନ ସରିଆସିଲା ବେଳକୁ ଗଲେ ହିଁ ବୁଲିବାର ପ୍ରକୃତ ମଜା ମିଳିଥାଏ । କାରଣ ସେହି ସମୟରେ ଏଠାରେ ରଙ୍ଗବେଳଙ୍ଗର ଫୁଲ ଫୁଟି ମାଳଭୂମିକୁ ଖୁବ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ସଜେଇ ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ବର୍ଷାଦିନ ଅଧିତ ଅଗଣ୍ଠରୁ ଅନ୍ତେବର ମାସ ଭିତରେ ଏଠାକୁ ଗଲେ ମାଳଭୂମିର ପ୍ରକୃତ ହୋଇଯେକୁ ମନଭରି ଉପଭୋଗ କରିବୁଥା । ତା ଛଢା ନଭେମ୍ବର ଓ ଡିସେମ୍ବରରେ ବି ଏଠାରେ ଅର୍କ କିଛି ଫୁଲର ସମ୍ମାନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଏଥିପରି ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ଅଗଣ୍ଠରୁ ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧ କିମ୍ବା ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପଭୋଗ କରିବାକୁ ମିଳିପାରିବେ ।

କେମିତି ଯିବେ

ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସତାରା ଗାଉନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୪୫ କି.ମି., ପୁନେଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୭୫ କି.ମି., ପୁନ୍ୟାନଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୮୦ କି.ମି. ଏବଂ ସାଇଳିଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୧୨୭ କି.ମି. ଦୂରରେ ଥିବା ଏହି ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନୟଳୀକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଗମନାଗମନର ବେଶ ଭଲ ସୁରିଧା ରହିଛି । ପୁନେ ଏଯାରପୋର୍ଟ ଏହାର ନିକଟତମ ବିମାନବନ୍ଦର ହୋଇଥିବାବେଳେ ସତାରା ରେଲେଟ୍ରେ ଷ୍ଟେଶନ ହେଉଛି କାସ୍ ମାଳଭୂମିକୁ ବୁଲିଯିବା ପାଇଁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ରେଲ ଷ୍ଟେଶନ । ସେହିପରି ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲାନେଟ ଏହି ମାଳଭୂମି ନିକଟକୁ ସିଧାସାମାନ୍ୟର ବୁରିଷ୍ଟ ବସି ବି ଯାଉଛି । ତେଣୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ ନିଜ ସୁବିଧାନୁସାରେ ଯେଉଁଥରେ ବାହଁବେ ସେଥିରେ ଯାଇ ଆରାମରେ ଏହି ପ୍ଲାନେଟ ପହଞ୍ଚାଇପାରିବେ ।

ପ୍ରେମ ପାଇଁ ରକ୍ତପାନ

ଜର୍ମାନାର ୩୭ ବର୍ଷାଯ ଅଳବର୍ଗୀ, ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ ଲଲାରିଆଙ୍କୁ ଫେସବୁକରୁ ସେବେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେବେ ସେ ତାଙ୍କ ସର୍କରୀ ପାଇଁ ଜଣେ ସହଯୋଗୀ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲେ । ସହଯୋଗୀରୁ ଲଲାରିଆ ଅଳବର୍ଗେଙ୍କ ଗର୍ଲଫ୍ରେଣ୍ଡ ହୋଇଗଲେ । ଦୁହେଁ ମିଶି ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଭାଷ୍ୟର ହରର ଶୋ' କଲେ । ସେଥୁରେ ସେମାନେ ଭାଷ୍ୟର ଭଳି ବେଶ ହୋଇ ଲୋକଙ୍କୁ ବହୁତ ଉପାଦାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ସେମାନେ କେବଳ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାଷ୍ୟର ସାଜନ୍ତି ନାହିଁ ବରଂ ନିଜ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଜୀବନକୁ ବି ଭାଷ୍ୟର ଭଳି ବିଭାଦିତ । ଅର୍ଥାତ୍ ଘରେ ବି ସେମାନେ ଭାଷ୍ୟର ଭଳି ରହିବା ସହ ଦୁହେଁ ଦୁହେଁଙ୍କର ରକ୍ତ ପିଅନ୍ତି । ଯଦିଓ ଭାଷ୍ୟର ଭଳି ବେକନ୍ତୁ ଦାନ୍ତରେ କାମୁଡ଼ି ସେମାନେ ରକ୍ତ ପିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରତିଦିନ ସେମାନେ ଉଭୟେ ଉଭୟଙ୍କ ହାତରୁ ସରିଖାରେ ରକ୍ତ ବାହାରକରି ପିଅନ୍ତି । ଲଲାରିଆ ଅଳବର୍ଗେଙ୍କ ଅଧିକ ରକ୍ତ ପିଅନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଅଳବର୍ଗୀ ଲଲାରିଆଙ୍କ କମ୍ ରକ୍ତ ପିଅନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଭୟ କରନ୍ତି ଲଲାରିଆଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ରକ୍ତ ନେଲେ ତାଙ୍କ ଗର୍ଜ୍ୟସ ଶରୀରରେ ଚିନ୍ହ ହେବା ସହ ଶରୀର ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ଦୁହେଁଙ୍କ ମତରେ ରକ୍ତ ପିଇବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭଲ ପାଇବା ବଢିଥାଏ ।

କାର୍ତ୍ତ୍ଵକ କର୍ତ୍ତର

କିମ୍ବା ଯାଏ କୁଆଡ଼େ ଯାଇଥିଲୁ ?

ସମ୍ପିଳମଳ ଯାଇଥିଲି

କ'ଣ ଆଣିଲ ?

ଗୋଟେ ଛୋଟ କିମ୍ବା ଆଉ
୧୦ ଟା ସେଲପି ଆଣିଲି

ସାଗର-ଟିକିଳି ଲ୍ୟାନ୍‌ଡ୍ରାଇଭ୍

ଦେବ ହିଙ୍ଗେ କହିଥୁଲେ
ଏକଥା, ପ୍ରେମ ଗୋଟେ
ଜାମତୀ ନଶିର ନାଁ । ତେଣୁ
କେତେବେଳେ ପ୍ରେମ ହେବ
ସେଇଥା କେହି ବି ଜାଣି ନ ଥାଏ ।
ଠିକ୍ ଯେମିତି ଟିକିଲି ଟିକିବ ବି ଜାଣି
ନ ଥିଲେ, ସାଗରଙ୍କୁ ଦେଖୁ ଦେଖୁ
ବାଙ୍କ ଉଚିରେ ଖେଳିଯିବ ପ୍ରେମର
ଫଗୁଣ । ଯାତ୍ରାନୁଷ୍ଠାନ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଝୁର
ମୂଖ୍ୟ ତ୍ୟାଗର ଥିଲେ ସାଗର ।
ପାର୍ବତୀ ଗଣନାଥ୍ୟରେ ତ୍ୟାଗ୍ର
କରୁଥୁଲେ ଟିକିଲି । ବାଘମାରାରେ
ହୁଲପାର୍ବିର ଯାତ୍ରା ହେଉଥାଏ ।
ଆଗରୁ ତ ଟିକିଲି ସାଗରଙ୍କ
ବିଶ୍ୟରେ ଜାଣିଥୁଲେ । ସେଇଠି ହଁ
ପ୍ରଥମେ ସେ ଭେଟିଲେ ସାଗରଙ୍କୁ
ବାସ, ଆରମ୍ଭ ହେଲା ସାଗର-
ନିର୍ମିତ ବନ୍ଧେତି ।

ଟିକିଳିଙ୍କ ଜାବନ ଯାତ୍ରା ଥିଲା
ଭାରି ଝୁଗମୟ । ବାପାମା' ଦୁହେଁ
ଯାତ୍ରା କଳାକର ଥୁଲେ । ସେ ଥୁଲେ
ସେମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ସନ୍ତାନ ।
ଗାଲିଗଲେ ଆରପାରିଲୁ । ଏକିତୁଆ ୧
ରହିଲା ବାପାଙ୍କର ଭଲପାଇବା ନା
ପିଲାଟିବେଲୁ ବାପାମା'ଙ୍କ ପ୍ରଭାବ ପର୍ଯ୍ୟ
ସେ ଭଲ ଡ୍ୟାମ୍ କରୁଥୁଲେ । ତେଣୁ
ପରେ ସେ ଆସି ଯୋଗବେଳେ ଯାଏ
ମନେ ଖୋଜୁଥୁଲେ ଏମିତି ଜଣେ ଜୀବ
ପରି ତାଙ୍କର ଯଦ୍ବ ନେଇପାରିବ ଆହୁ
ପାଇବା ଦେଇପାରିବ । କହିବା ଅନା
ସ୍ଵପର ପୁରୁଷ ଥୁଲେ ସାଗର । ଉତ୍ସବ
କହିବା ଅନୁଯାୟୀ, ଡ୍ୟାମ୍ ସେମାନଙ୍କ
ଆଉ ସେଇ ଡ୍ୟାମ୍ ହିଁ ସେମାନଙ୍କ
ପ୍ରେମିକା ।

ସାଗରଙ୍କର ଆଉ ଏକ ବଡ଼ ପରଚନ୍ୟ ଥିଲା । ତାହା ହେଉଛି ଡାଙ୍କର ମଦ୍ଦାର ହେଉଛନ୍ତି ଓଡ଼ିଶାର ଖ୍ୟାତନାମା ନାଟ୍ୟକାର ତଥା ପରିବାଳକ ବଜିମ ସ୍ଵାଇଁ । ବଜିମ ବା ବୁଝନ୍ତର ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଆପିତି ନ ଥିଲା ଟିକିଲିଲୁ ବୋହୁ କରିବା ପାଇଁ । ବାସ, ସାଗର ଟିକିଲି ପ୍ରେମିକ ପ୍ରେମିକାରୁ ପାଲିଟିଗଲେ ସାମୀ ସ୍ଵାଇଁ । ଟିକିଲିଙ୍କ ପାଇଁ ସାଗର ହେଉଛନ୍ତି ସବୁକିଛି । ସ୍ନେହରେ ଥୁଲେ ବି ସେ ସାଗରଙ୍କ କଥା ଭାବୁଆନ୍ତି । ସାଗର କୋଉଠି ଅଛନ୍ତି, ଖାଇଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ଏସବୁ କଥା ତାଙ୍କ ମନ ଭିତରେ

ଖେଳିଥାଏ । ଏ ସମ୍ପନ୍ନର ଟକଳ ବେଶ ଭାବପ୍ରବଣା
ହୋଇ କହନ୍ତି: ବାପାମା'ଙ୍କୁ ହରେଇବା ପରେ
ମୋର ଆଉ କିଂ ଥିଲି? ଏହୁଠିଆ ସେଇ ସାଗର!
ମୋର ସାହାଭରସା ସବୁଛିଛି ସାଗର । ସେ ମୋ
ଆଗରେ । ପୁଣି ସେ ବି ମୋ ପଛରେ । ଏ ଦୁନିଆରେ
ଯଦି କେହିଜଣେ ମୋର ପ୍ରିୟ ଥାଏ ତା'ହେଲେ ସେ
ହେଉଛନ୍ତି ସାଗର ।

ଦିନେ ତ୍ୟାଗୁର ଭାବରେ କ୍ୟାରିଯର ଆରମ୍ଭ
କରିଥିବା ଚିକିଳି ଏବେ ଜଣେ ଆଶାଧିର
ଅଭିନେତ୍ରୀ । ଉତ୍ତର୍ଯ୍ୟ ପଞ୍ଜିଭି ଓ ମେଗେଟିଭ୍
କରିବାରେ ସେ ଧୂରଷର । ସେଇଭଳି ସାଗର
ମଧ୍ୟ ଏବେ ଡିଶା ଯାତ୍ରା ଜଗତର ଜଣେ ନମ୍ବର
ଡ୍ରାନ୍ କୋରିଓପ୍ରାପର । କେବଳ ତ୍ୟାଗୁ କିମ୍ବା
କୋରିଓପ୍ରାପିତେ ରେ ସାଗର ସାମିତ ମାହାତ୍ମି ; ସେ
ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟରେ ପାଦ ଆପିଛନ୍ତି । ଚଳିତ ବର୍ଷ
‘ସ୍ଵପ୍ନମହଲ’ ପ୍ରୟୋଜିତ ନାକେ ‘ସିଆରଟି ଦୟା’ରେ
ଚିକିଳି ଖଳନାଯିକା ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଥିବା
ବେଳେ ସାଗରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ଦମଦାର ଭୂମିକା
ମିଳିଛି । କୁୟର ଝିଅ ଏକ୍ଷର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ନେଇ ସୁଖର ସଂଥାର
ବିତାଇଥିବା ଏହି ଜଳିତ୍ତ କିମ୍ବଳଙ୍କ ପାଇଁ ମରସା
ବଙ୍ଗିମ ସ୍ବାଇଁ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରେରଣା ତଥା ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ ।

ଉତ୍ତରାଂଶ୍ଚାକୁ ସ୍ଵର୍ଗପଦିକ

ଜ୍ଞା ସିଲଟ ଧରି ସେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଥିଲେ । ସ୍ଵପ୍ନ ଥୁଲା କଳାଜଗତର ଆବୁଡ଼ିଖାବୁଡ଼ା ରାସ୍ତାରେ ଚାଲିବେ । ସତରୁଷତ ସେ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଆଉ ଚାଲିବାଲି ଆସି ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ‘ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟମନିର’ରେ । ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗୁଛି ସତେ ଯେମିତି ତାଙ୍କର ଚାଲିବା ତଥାପି ସରିନି । ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଆହୁରି ଅନେକ ପଥ ବାକି ପଡ଼ିଛି । ସେ ଯେମିତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହଁରେ ରବର୍ଟ ପ୍ରକ୍ଷର୍ଜର ସେଇ କାଳଜୟୀ ପଡ଼ିଛି ଦୋହରାଉଛନ୍ତି : And miles to go before I sleep. ସେ ହେଉଛନ୍ତି ନାଟ୍ୟକାର ବଜ୍ରିମ ସ୍ଥାଇଁ । ସେ ତ ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିଯର ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଜଣେ ଅଭିନେତା ଭାବରେ । ମାତ୍ର ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କୁ ଟିକ୍ଟିଲେ ଜଣେ ନାଟ୍ୟକାର ଭାବରେ ଯେତେବେଳେ ସେ ଲେଖିଲେ ନାଟକ ‘ସାହାଶୀ ମାସ୍ତୁଙ୍କ ଭଙ୍ଗାସିଲଟ’ । ନବେ ଦଶକର ପ୍ରଥମ ଭାଗରେ ଲେଖାଯାଇଥିବା ଏହି ନାଟକରେ ଥୁଲା ଦିନକୁଦିନ ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼ୁଥିବା ଗୋଟେ ସମାଜର କଥା । ଯୌତୁକ ପାଇଁ ବୋହୂମାନଙ୍କୁ ମାରିଦିଆ ଯାଉଥିଲା । ମଦ ପିଇ ଯୁବକମାନେ ବିପଥଗାମୀ ହେଉଥିଲେ । ବେକାର ସମସ୍ୟା ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଅପରାଧୀ ସଜାଉଥିଲା । ଏହି ସବୁକୁ କଞ୍ଚାମାଳ ନେଇ ବଜିମ ସ୍ଥାଇଁ ଲେଖୁଥିଲେ ‘ସାହାଶୀମାସ୍ତୁଙ୍କ ଭଙ୍ଗାସିଲଟ’ । ସିଲଟକୁ ସେ ନେଇଥିଲେ ସମାଜର ମେଚାପର ବା ପ୍ରତିକ ଭାବରେ । କେମିତି ସେହି ସିଲଟ ରୂପୀ ସମାଜର ସ୍ଵପ୍ନ, ସମ୍ବାଦା, ଭବିଷ୍ୟତ ସବୁ ଭାଙ୍ଗି ଯାଉଛି ତାହାର ଏକ ଜୀବନ ତିନ୍ତୁ ରହିଥିଲା । ସେହି ନାଟକରେ, ଯେଉଁଥାଇଁ ନାଟକଟିକୁ ଲୋକମାନେ ଖୁବ ଆନ୍ତରିକତାର ସହିତ ଗୃହଣ କରିଥିଲେ । କେମିତି ଏତିର ଏକ ନାଟକର ପରିକହୁନା କଲେ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନରେ ନାଟ୍ୟକାର କହନ୍ତି : ‘ମୁଁ ଯାହା ନିଜେ ଭୋଗିଥିଲି ଭାହାକୁ ହିଁ ନାଟକରେ ରୂପ ଦେଇଥିଲି । ପାଠ୍ୟତା ଶେଷ କରିବା ପରେ ରିସବଦ ଅଭାବରୁ ମୋତେ ଚାକରି ମିଳିଲାନି । ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ମୋ ପରିବାର ପଛରେ ଛାଇ ପରି ଲାଗି ରହିଥିଲା । ଯେଉଁଠି ବି ଘରୋଇ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ଚାକିରି କଲି ସେଠାରେ ମୋର ସାଭିମାନଙ୍କ ବାରମ୍ବାର ହତ୍ୟା କରାଗଲା । ପାଠ ପଢ଼ୁଆ ପୁଅ ହୋଇ ମାସଶେଷରେ ଘରକୁ ଦି’ ପଇଯା ଦେଇ ନ ପାରିବା ଆଉ ବାପାମା’ଙ୍କ ଆଖରେ ଫୁଲି ଉଥୁଥିବା ଦୟନୀୟତାଙ୍କୁ ନିଜ ଆଖରେ ଦେଖିବା ଯେ କେତେ ଯନ୍ତ୍ରିଦାୟକ ଭାଷା ଯିଏ ଭୋଗିଛି ସିଏ ଜାଣିଛି । କଲେଜରେ ତ୍ରାମାଟିକ ସେକ୍ରେଗାରି ଥିଲା । କଲେଜରୁ ଗାଁ ଯାତ୍ରା ଯାଏ ପ୍ରାୟ ମୁହଁରାହରୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ନାଟକରେ ଅଭିନୟ କରି ସାରିଥିଲା । ତେଣୁ ଭାବିଲି, ଯାତ୍ରାରେ ଅଭିନୟ କରି ଘରକୁ ଦି’ ପଇସା ଦେବି । ମାତ୍ର ସେତେବେଳେ ଯାତ୍ରା ବର୍ଷମାନର ଯାତ୍ରା ପରି

ବିଜ୍ଞାନ ସ୍କାଇ

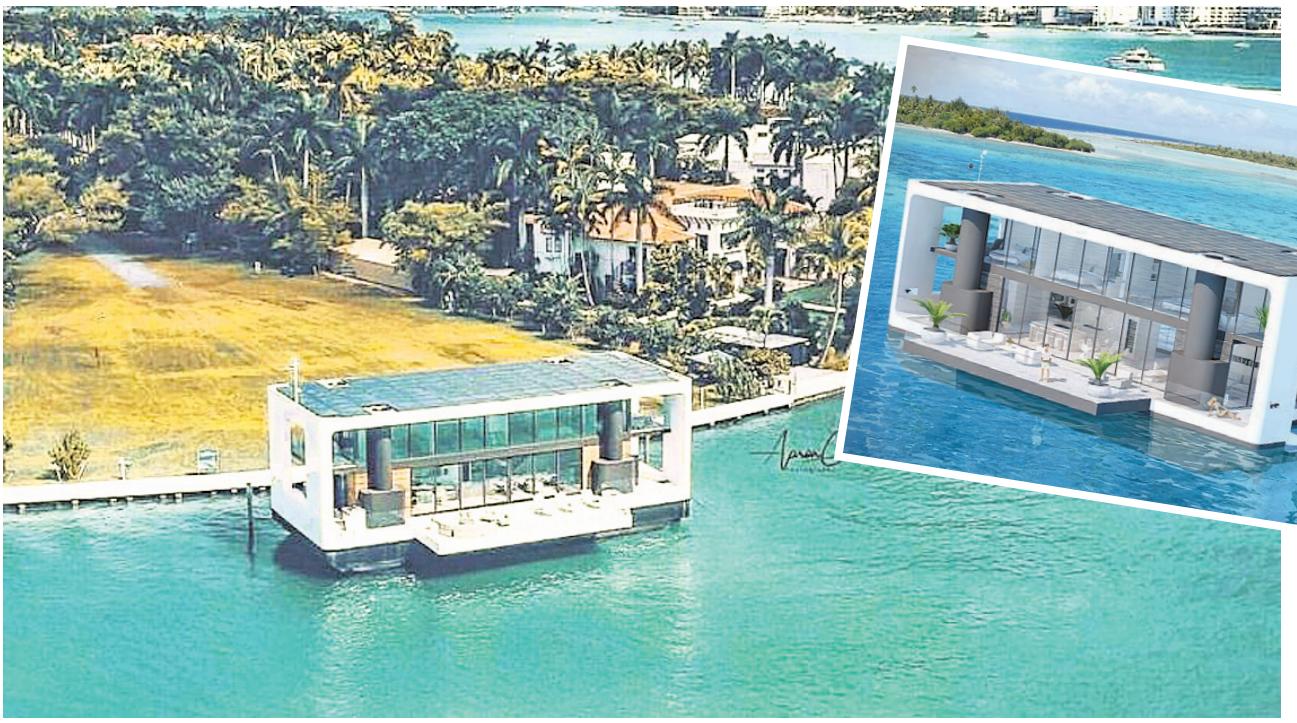
ଦେଲ୍ଲୁ', 'ମୋ ଛବି ବହି', 'ବୋହୁ ମୋର ଠିକ୍‌
କରିଛି', 'ସେମିତି ଦିଆଁନ୍ତୁ ସେମିତି ପୂର୍ବା', 'ମାୟ
ମତେ ମାଲେର', 'ବେଳମାନ' ଭଲି ଅନେକ
ନାଚକ। ଏସବୁ କେବଳ ନାଚକ ନ ଥୁଲା; ଥୁଲା
ସମାଜର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନିଳକ ବିଶ୍ଵାସ ଏବଂ
'ସୁଧ୍ୟମନ୍ଦିର'ର ମଙ୍ଗ ରହିଛି ଏହି ନାଟ୍ୟକାରଙ୍ଗ
ହାତରେ। ଜଣେ ସଫଳ ପରିଚାଳକ ଭାବରେ
ପାର୍ଟିକୁ ଦେଇଛନ୍ତି ମୁଆରୂପ। ସେତିକିମୁହଁ,
ସେ ଏବେ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଅନ୍ୟ ସଂରକ୍ଷଣରତ
ଯୁବକମାନଙ୍କ ପାଇଁ। ସେଇଥିପାଇଁ ତ ସେ କହନ୍ତି,
ମୋର ତାଲିବା ସରିନାହାଁ। କାହିଁକି ନା ଆଗରୁ
ଆହୁରି ଅନେକ ପଥ ବାଜି।

ସୁଧରୀଖିଆ! ନା ବାବା ନା

କି ଏ ଭୂତକୁ ଡରେ ତ କିମି ଅନ୍ଧାରକୁ ଡରେ । କିମି ଗାଡ଼ି
ଦୁର୍ଘଟାକୁ ଡରେ ତ କିମି ପୁଣି ସରକାରକୁ ଡରେ ।
ମାତ୍ର ସୁଦରା ମହିଳାଟିଏ ଦେଖିଲେ ଉଚରେ ପାଶି ପିଲାଯିବା
କଥା ଶୁଣିଲେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯିଏ କେହି ବି ଆଶ୍ରୟ ହେବ ।
ମାତ୍ର ତାହା ହୁଁ ସତ । ଏମିତି କିଛି ଘରେ କେତେକ ପୁରୁଷଙ୍କ
ନିଜଗରେ । ସୁଦରା ସୁଭାଟିଏ ଦେଖି ଦେଲେ ଖାଲଗରେ ଦେହ
କଣ୍ଠୀପାଏ । ଦେହ ହାତ ଥରିବାକୁ ଲାଗେ । ଡିପ୍ରେସନ ସୃଷ୍ଟିହୁବା ।
ଥରକୁଥର ଛେପ ତୋକିବାକୁ ପଡ଼େ । ଏଭଳି ଘରଣା ଘରୁଥିବା

ବ୍ୟକ୍ତିଗଣ ପାଖରେ ଯଦି ପାଶି ବ୍ୟାସ ଥାଏ ତା'ହେଲେ ସେ ତାହାକୁ ଉଡ଼େଇ ନେଇ ଗୋଟିଏ ତୋକରେ ପିଲ ଦିଅନ୍ତି । ଏହା ବ୍ୟତାତ ମନରେ ଜନଫେରିଥିରିଟି କଣ୍ଠେଛୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଯାଏ । ଭାରି ଅସହାୟ ଲାଗେ । ଏମିତି କହୁକୁ ହୁଏ ବୋଲି ମନରେ ସ୍ଵତଃ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ମେତିକାଳ ସାଜନ୍ତ୍ର ଭାଷାରେ ଏହା ହେଉଛି ଏକ ଫୋରିଆ । ଏହାକୁ ଭେତ୍ରସ୍ତାପନେବିଆ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । କେତେକଙ୍କ ଶୈତାନରେ ଯୌବନାବସ୍ଥାରେ ଏଭଳି ଲକ୍ଷଣ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀପୁରୀ ପ୍ରସ୍ତର ରାସମାନ ମାନସନ୍

ଧନୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ବିଳାସମୟ ଘରରେ ଛୁଟି କାଟିବାକୁ ବହୁତ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ତେବେ ଯର୍ତ୍ତି ଯଦି ବିଳାସମୟ ଘର ଭଳି ହୋଇଥିବ ମଜା ଆସୁଣ୍ଟି ବରିପିବ । ସେମିତି ଏକ ଘର ହେଉଛି ଅର୍ପା । ୪,୩୦୦ ବର୍ଗ ଫୁଟ୍‌ର ଏହି ଯର୍ତ୍ତି ମହନ୍ତି ଭିନ୍ନ ପରି ଡିଜାଇନ୍ ହେଉଛି । ବାହାରୁ ଦେଖିବାକୁ ଏହା ଏକ ଆଧୁନିକ ଘର ପରି । ଏହା ଏକ ହାଉସ୍ ଘର । ତେଣୁ

ଏହା ଯେବେ ପାଣିରେ ଭାସେ ଲୋକେ ଦେଖୁ ତାକୁବ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ଏହାମଧରେ ଚାରୋଟି ବେଢ଼ିବୁମ୍, ଏକ ଲିଭିଂ ରୁମ୍, କିଚେନ୍, ବାଥରୁମ୍, ସୁଲମିନ୍ ପ୍ଲାଟରମ୍, ସୋଲାର ପ୍ୟାନେଲରେ କଜର ହୋଇଥିବା ଛାତ ଅଛି । ସୋଲାର ପ୍ୟାନେଲ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଏଥରେ ବର୍ଷାଜଳ ପ୍ଲୁରିଫିକେସନ୍ ସିଷ୍ଟମ୍ ବି ରହିଛି । ତେଣୁ ସଞ୍ଚାରିତ ପିଙ୍ଗାକୁ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି ।

ମଧ୍ୟରଜଳ ପିଙ୍ଗାକୁ ମିଳିଥାଏ । ଉଚ୍ଚ ଘର ହାଉସ୍ ନ ଭାସି ଜଳରେ ଝିର ହୋଇ ରହିବାକୁ ଗାହୁଁରୁଲେ ଏହାର ଚାରୋଟି ହାଉଡ୍ରୋଲିକ ପାଇଳିଂ ପଢ଼ି ବ୍ୟବହାର କରି ତାକୁ ଜଳସ୍ତରରୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇପାରିବେ । ଏମିତି କି ଏହାକୁ ଜଳସ୍ତରରୁ ୩୦ ଫୁଟ୍ ଉଚ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚେକି ହେବ । ଏହା ଅଧିକ ଦୂର ଯାଇପାରେନା । ଉଚ୍ଚ ହାଉସ୍ ଯରର ମୂଲ୍ୟ ହେଉଛି ୫.୫ ମିଲିଯନ୍ ଡଲାର ।

ଭୁଲତା ଥୁବା କୁକୁର

ବୁକ୍ଷିଷାର ବ୍ୟକ୍ତିର ଗଳିରେ ଏକ ୧୦ ଦିନିଆ କୁକୁର ଛୁଆ ବୁଲୁଥାଏ । ଧଳାରଙ୍ଗର ଏହି କୁକୁର ଛୁଆଟିର ଥିଲା ଭୁଲତା । ଓଡ଼ିଆ ନାମ୍ବା ଜଣେ ମହିଳା କୁକୁର ଉଦ୍ଧାରକାରୀ ନିଜ ସହ ଏକ କୁକୁର ଆବାସଙ୍ଗକୁ ନେଇଗଲେ । ସେଠି ତାକୁ ଗାଧୋଇବା ସମୟରେ ତା'ର ଆଖୁ ଉପରେ ଥିବା ଭୁଲତାକୁ ଧୋଇ ପୋଛିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ସେ ଭାବିଥୁଲେ ବୋଧଫୁଲ କେହି ମଜାରେ ତା'ର ଭୁଲତା କରିଛନ୍ତି । ହେଲେ ଯେତେ ଧୋଇଲେ ବି ତାହା ଲିଭିଂ ନ ଥିଲା । ପରି ଜଣାପଡ଼ିଲା ସେହି ଭୁଲତା ହେଉଛି କୁକୁରଟିର ସତସିକା ଭୁଲତା । ତାହା ହେଉଛି ବ୍ୟକ୍ତିର ବର୍ଣ୍ଣମାର୍କ । ଏହା ତାକୁ ତାର ମା'ବାପାଙ୍ଗଠାରୁ ବଂଶଗତତାରେ ମିଳିଛି ।

ଚତ୍ରେକୁଳ ପାଇଁ ବହୁତଳ ପ୍ରାସାଦ

ମଣିଷ ନିଜ ପାଇଁ ନିର୍ମାଣ କରିଛି ଅନେକ ବହୁତଳ ପ୍ରାସାଦ । କାହୁଁର ବିଳାସମୟ ଜାବନ । କିଛି ପ୍ରାଣୀ ବି ନିଜ ପାଇଁ ଛୋଟୀଆ ଆବାସଟିବ ତିଆରି କରିଥାଏ । ତେବେ ଚତ୍ରେକୁଳ ପାଇଁ ଏବେ ମଣିଷ ତିଆରି କରିଛି ଏକ ବହୁତଳ ପ୍ରାସାଦ । ଆଉ ତା'ର ନାମ ଦେଇଛି ବାର୍ତ୍ତ ଫ୍ଲାଇସ । ଗାଜିଆବାଦରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ଏହି ପ୍ରଥମ ମଳି ଷ୍ଟେରି ଫ୍ଲାଇସ । ଗାଜିଆବାଦ ବିକାଶ ପ୍ରାଧକରଣ ପ୍ରଥମକରି ଏହି ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛି । ଏହି ବାର୍ତ୍ତ ଫ୍ଲାଇସରେ ୩୦ଟି ପକ୍ଷୀ ରହିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ଚତ୍ରେକୁଳ ପାକୃତି ଅନୁଭବ ଦେବାପାଇଁ ଏହାକୁ ଏକ ଲମ୍ବା ଖର୍ବରେ ଖୁଲାଇ ରଖାଯାଇଛି । ଆଉ ଏହି ଫ୍ଲାଇସ ଉପରେ ଖରା ଓ ବର୍ଷାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଲାଗି ଛତା ବି ଲଗାଇଛି । ଏହାକୁ ତିଆରି କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା ପ୍ରକୃତି ସହିତ ଆପାର୍ଟମେଣ୍ଟରେ ରହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ନିକଟରେ କରାଇବା । ଉଚ୍ଚ ବାର୍ତ୍ତ ଫ୍ଲାଇସ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଖର୍ବ ହୋଇଛି । ଏହାମଧରେ ପାଣି ଓ ପୁଲର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ନିୟମିତ ପାଣି ବଦଳାଇବା ସୁଧିଧା ବି ରହିଛି । ଫ୍ଲାଇସ କାଠ ଓ ଲୁହା ପ୍ରେମରେ ତିଆରି ।

